

Psalterium **R**omanum

iuxta traditionem perennem

Psalterium Romanum

iuxta traditionem perennem

Ecclesiæ Catholicæ
Occidentalis

et

Concilium Tridentinum

et

Pium PP. V

Editio Latina

Goretto Publications
2025

Psalterium Romanum, by God Almighty.
2025 Goretti Publications. Public Domain.

Omnis in hoc volumine in dominio publico est. Scripturæ de « Clementine Vulgate Project » sunt. Hymnus Ambrosianus, antiphonæ finales de Beatæ Mariæ Virginis, Symbolum Athanasium, preces in prandiis et cenis, itinerarium, et litanæ de Breviario Romano 1962 accipitur. Orationes ante et post Communionem preces antiquas sunt; actus fidei, spei, et caritatis de missale manus Impressi Angelus sunt, in anglica, et originaliter in linguam Latinam translatae sunt; orationes S. Thomæ, Ambrosii, Bonaventuræ, et Ignatii cognotæ et dilectæ toto mundo sunt. Imagines omnes de Missale Romano 1962 vel Rituale Romano 1926, nisi crucifixi, de *Manual of the Archconfraternity of the Cord of St. Francis* est. Iterum, omnia sunt in dominio publico.

Laus Christo Regi!

Published by Goretti Publications, <http://gorettipub.org>.

Tabula Materialium

Introductoria Materix **1**

Explicatio Regularum Rubricarumque 3

De Initio Officii 4

Matutinum 4

Laudes 5

Prima 5

Alia Horæ 5

De Conclusionem Officii 6

Tertia, Sexta, et Nona 6

Laudes 6

Vesperæ 6

Prima 6

Ad Completorium Orandum 7

Psalterium Romanum **11**

Dominica 13

ad Matutinum 13

ad Laudes 25

ad Primam 29

ad Tertiam 31

ad Sextam 33

ad Nonam 35

ad Vesperas 37

ad Completorium 40

Feria Secunda 42

ad Matutinum 42

ad Laudes 53

ad Primam 55

ad Tertiam 56

ad Sextam 56

ad Nonam 56

ad Vesperas 56

ad Completorium	57
Feria Tertia	58
ad Matutinum	58
ad Laudes	67
ad Primam	68
ad Tertiam	69
ad Sextam	69
ad Nonam	69
ad Vesperas	69
ad Completorium	71
Feria Quarta	71
ad Matutinum	71
ad Laudes	79
ad Primam	81
ad Tertiam	82
ad Sextam	82
ad Nonam	82
ad Vesperas	82
ad Completorium	83
Feria Quinta	84
ad Matutinum	84
ad Laudes	97
ad Primam	99
ad Tertiam	99
ad Sextam	99
ad Nonam	99
ad Vesperas	99
ad Completorium	103
Feria Sexta	103
ad Matutinum	103
ad Laudes	112
ad Primam	114
ad Tertiam	116
ad Sextam	116
ad Nonam	116
ad Vesperas	116

ad Completorium	119
Sabbato	119
ad Matutinum	119
ad Laudes	132
ad Primam	135
ad Tertiam	135
ad Sextam	135
ad Nonam	135
ad Vesperas	135
ad Completorium	138

Additionalles Materiæ 139

Hymnus Ambrosianus	141
Canticum Zachariæ	142
Canticum B. Mariæ Virginis	142
Antiphonæ Finales Beatæ Mariæ Virginis	143
Symbolum Athanasium	145
Preces in Prandiis et Cenis	147
Ante Prandium	147
Post Prandium	147
Ante Cenam	148
Post Cenam	149
Itinerarium	149
Litaniæ Approbatæ	151
Litaniæ Sanctorum	151
Litaniæ de Sanctissimo Nomine Jesu	157
Litaniæ de Sacratissimo Corde Jesu	159
Litaniæ Pretiosissimi Sanguinis D. N. Jesu Christi	160
Litaniæ Lauretanæ B. M. V.	162
Litaniæ de S. Joseph	164
Orationes ante Communionem	165
Actus Fidei	165
Actus Spei	165
Actus Caritatis	166
Actus Humilitatis	166
Actus Petitionis	167
Oratio S. Thomæ Aquinatis	167

Oratio S. Ambrosii	168
Orationes post Communionem	169
Aspirationes S. Ignatii	169
Oblatio S. Ignatii	169
Oratio S. Thomæ Aquinatis	169
Oratio S. Bonaventuræ	170
Oratio ad D. N. J. C. Crucifixum	171
Actus Consecrationis Humani Generis Sacro Cordi Jesu Christi	171
Oratio ad D. N. Jesum Christum Regem	172
Index	173

Introductoriæ Materiæ

Explicatio Regularum Rubricarumque

DIES liturgicus est dies sanctificatus actionibus liturgicis, præsertim Sacrificio eucharistico et publica Ecclesiæ prece, id est Officio divino; et decurrit a media nocte ad mediam noctem. *Matutinum*, quum mane vocet, prex mediæ noctis est. Ex iuxta causa, horis postmeridianis diei præcedentis anticipare licet, non tamen ante horam quartamdecimam. *Laudes*, cum sint precatio matutina, primo mane dicuntur. *Vesperæ* horis postmeridianis dicuntur. *Completorium* valde opportune dicitur tamquam ultima precatio in fine diei, etiam si, ob iustam causam, Matutinum diei sequentis iam anticipatum fuerit.

Horæ orari debent in ordine, et in horæ diei: *Matutinum*: Inter mediam noctem et quintam horam. *Laudes*: Inter quintam et sextam. *Prima*: Circa sextam. *Tertia*: Circa nonam. *Sexta*: Circa meridiem. *Nonam*: Circa tertiam (quintamdecimam). *Vesperæ*: Post quartam (sextamdecimam). *Completorium*: In fine diei. Horæ tamen dici possunt convenienter; hæc tempora diei ducamina sunt. In fine singuli psalmi, reverentia fit, et versus *Gloria Patri* et responsi *Sicut erat* dicitur; præterquam in Sacro Triduo omittuntur. Post Vesperas ante Septuagesimum usque ad Vesperas ante Pascham ex-

clusive, numquam verbum *Alleluja* dicitur. Verbum simpliciter omittitur quotiescumque apparet. Omnes signant se signo crucis a fronte ad pectus et ab humero sinistro ad dexterum quocumque ✠ apparet in texto. Id est: in principio omnium Horarum, cum dicitur *Deus, in adiutorium*; ad versum *Adiutorium nostrum*; ad absolutionem *Indulgentiam* post *Confiteor* in Completorio; in principio canticorum *Benedictus*, *Magnificat*, et *Nunc dimittis*; ad benedictionem in finem Primæ et Completorii; et ad versum *Divinum auxilium*. Omnes *non* signant se ad versum *Gloria Patri*; consuetudo enim orientalis, non occidentalis, est. Omnes signant ores suorum quocumque ✠ apparet in texto; id est, ad versum *Domine, labia mea aperies* in principio Matuti-

ni. Omnes signant pectores suorum quocumque † apparet in texto; id est, ad versum *Converte nos* in Completorio. Omnes stant usque ad primus versus primi psalmi in Hora et post ultimi psalmi usque ad finem Horæ, nisi genuflectendum sit. Omnes genua flectunt ad verba *Venite, adoremus et procidamus*, etc., in psalmo 94 in Matutino; ad versum *Te ergo quæsumus* in hymno Ambrosiano; et ad antiphonam finalem B. Mariæ Virginis, præterquam sabbato, dominica, et tempore paschali. Si dicitur in commune, hebdomadarius statim dicit orationem. Omnes sedere permittuntur post primum versum primi psalmi Horæ. Cum Psalterium solum dicitur, stare, sedere, et genua flectere permittitur, ut velit; hi rubrici autem regula optima sunt.

De Initio Officii

Matutinum

Matutinum orationibus Pater noster, Ave Maria, et **Symbolum Apostolorum**. Deinde dicitur:

✠. Domine, labia ✠ mea aperies. R. Et os meum annuntiabit laudem tuam.

✠. Deus, † in adiutorium me-

um intende. R. Domine, ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

In Temp. Quad. et Sept.:
Laus tibi, Dómine, Rex æternæ

glóriæ.

In aliis temporibus: Allelúja.

Psalmus 94, Veníte, exsultémus, dicitur:

Psalmus 94

VENITE, exsultemus Domino; jubilemus Deo salutaris nostro;

Præoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei:

Quoniam Deus magnus Dominus, et rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitudines montium ipse conspicit.

Quoniam ipse est mare, et ipse fecit illud, et aridam fundaverunt manus ejus:

Venite, adoremus, et procidamus ante Deum: ploremus ante Dominum qui fecit nos:

Quia ipse est Dominus Deus noster, nos autem populus ejus, et oves pascuæ ejus.

Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto, ubi tentaverunt me patres vestri: probaverunt me, et viderunt opera mea.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic, et dixi: Semper hi errant corde.

Ipsi vero non cognoverunt

vias meas: quibus juravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam.

Deinde alii psalmi dicuntur.

Laudes

Laudes incipitur versu:

✠. Deus, ✠ in adjutorium meum intende. **R.** Domine, ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

In Temp. Quad. et Sept.: Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ.

In aliis temporibus: Allelúja.

Prima

Prima orationibus Pater noster, Ave Maria, et Symbolum Apostolorum incipitur. Deinde dicitur:

✠. Deus, ✠ in adjutorium meum intende. **R.** Domine, ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

In Temp. Quad. et Sept.: Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ.

In aliis temporibus: Allelúja.

Alia Hora

Tertia, Sexta, Nona, et Vesperæ orationibus Pater noster et Ave Maria

incipitur. Deinde dicitur:

ψ. Deus, † in adiutorium meum intende. **R.** Domine, ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæ-

cula sæculorum. Amen.

In Temp. Quad. et Sept.:
Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ.

In aliis temporibus: Allelúja.
Completorium absolute incipitur.

De Conclusionē Officii

Tertia, Sexta, et Nona

ψ. Dominus vobiscum **R.** Et cum spiritu tuo.

Vel:

ψ. Domine, exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat.

ψ. Benedicamus Domino. **R.** Deo gratias.

ψ. Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster **secreto, nisi sequatur alia Hora.**

Laudes

Laudes concluditur in eodem modo usque ad Pater noster. Deinde dicitur:

ψ. Dóminus det nobis suam pacem. **R.** Et vitam æternam. Amen.

Deinde Antiphona finalis B.M.V.

dicitur. 143. Deinde dicitur:

ψ. Divinum auxilium † máneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Vesperæ

Vesperæ concluditur in eodem modo, Canticum tamen B.M.V., 142, primo dicitur.

Prima

ψ. Adjutorium nóstrum † in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

ψ. Benedícite. **R.** Deus.

ψ. Dóminus nos benedícat, † et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat æternam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster **secreto, nisi sequatur alia Hora.**

Matutinum et Completorium absolute concluduntur.

Ad Completorium Orandum

ψ. Jube, Dómine, benedícere.

Benedictio. Noctem quiétam et finem perféctum concédatur nobis Dóminus omnipotens. Amen.

LECTIO BREVIS; I PET 5:8–9.

FRATRES: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem devoret: cui resístite fortes in fide.

ψ. Tu autem, Dómine, miserere nobis. **R.** Deo grátias.

ψ. Adjutórium nóstrum † in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Deinde Pater noster dicitur; deinde:

CONFÍTEOR Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis, cogitatióne, verbo et ópere: **percutit sibi pectus** mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dómi-

num Deum nóstrum.

MISEREÁTUR nostri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

INDULGÉNTIAM, † absolutionem et remissionem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

ψ. Convérte nos † Deus, salutáris noster. **R.** Et avérte iram tuam a nobis.

ψ. Deus † in adiutórium meum inténde. **R.** Dómine, ad adiuvándum me festína.

ψ. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. **R.** Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

In Tempore Quadragesimali: Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

In aliis temporibus: Allelúja.

Psalmi sequitur; deinde:

HYMNUS

TE LUCIS ante términum, / Rerum Creátor, póscimus, / Ut pro tua cleméntia / Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia, / Et nóctium phantásmata; / Hostémque nóstrum cómprime, /

Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime, / Patrí-
que compar Únice, / Cum Spíri-
tu Paráclito / Regnans per omne
sæculum.

Amen.

CAPITULUM RESPONSORIUM

TU AUTEM IN nobis es, Dóm-
ine, et nomen sanctum tu-
um invocátum est super nos: ne
derelínquas nos, Dómine, Deus
noster. *R.* Deo grátias.

R.br. In manus tuas, Dómine,
* Comméndo spíritum meum. *R.*
In manus tuas, Dómine, * Com-
méndo spíritum meum. *ψ.* Re-
demísti nos, Dómine, Deus ve-
ritátis. *R.* Comméndo spíritum
meum. *ψ.* Glória Patri, et Fílio, *
et Spíritui Sancto. *R.* In manus
tuas, Dómine, * Comméndo spí-
ritum meum.

ψ. Custódi nos, Dómine, ut
pupíllam óculi. *R.* Sub umbra
alárum tuárum prótege nos.

CANTICUM SIMEONIS

Ant. Salva nos, Domine, vigi-
lantes, custodi nos dormientes;
ut vigilemus cum Christo, et re-
quiescamus in pace.

NUNC dimittis $\dagger$ servum tu-
um Domine, secundum
verbum tuum in pace:

Quia viderunt oculi mei salu-
tare tuum,

Quod paraísti ante faciem om-

nium populorum:

Lumen ad revelationem gen-
tium, et gloriam plebis tuæ Israël.

ψ. Gloria Patri, et Fílio, et Spi-
ritui Sancto. *R.* Sicut erat in prin-
cipio, et nunc, et semper, et in
sæcula sæculorum. Amen.

Ant. Salva nos, Domine, vi-
gilantes, custodi nos dormientes;
ut vigilemus cum Christo, et re-
quiescamus in pace.

*In Officio pleno preces dominica-
les hic dicuntur. Deinde Pater noster
dicitur secreto usque ad:*

ψ. Et ne nos indúcas in tenta-
tiónem: *R.* Sed líbera nos a malo.

*Deinde Symbolum Apostolorum
dicitur secreto usque ad:*

ψ. Carnis resurrectiónem. *R.*
Vitam ætérnam. Amen.

ψ. Benedíctus es, Dómine,
Deus patrum nostrórum. *R.* Et
laudábilis et gloriósus in sæcula.

ψ. Benedicámus Patrem et Fí-
lium cum Sancto Spíritu. *R.* Lau-
démus, et superexaltémus eum in
sæcula.

ψ. Benedíctus es, Dómine, in
firmaménto cæli. *R.* Et laudábi-
lis, et gloriósus, et superexaltátus
in sæcula.

ψ. Benedícat et custódiat nos
omnípotens et miséricors Dómi-
nus. *R.* Amen.

ψ. Dignáre, Dómine, nocte
ísta. *R.* Sine peccáto nos custodí-

re.

ψ. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

ψ. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmódum sperávimus in te.

ψ. Dómine, exáudi oratióem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

ψ. Oremus.

ORATIO

VÍSITA, quásumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea lónge repélle: Ángeli tui sancti hábident in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus,

per ómnia sácula sæculórum. ℟. Amen.

CONCLUSIO

ψ. Dómine, exáudi oratióem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

ψ. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Benedíctio Benedícat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus, †† Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

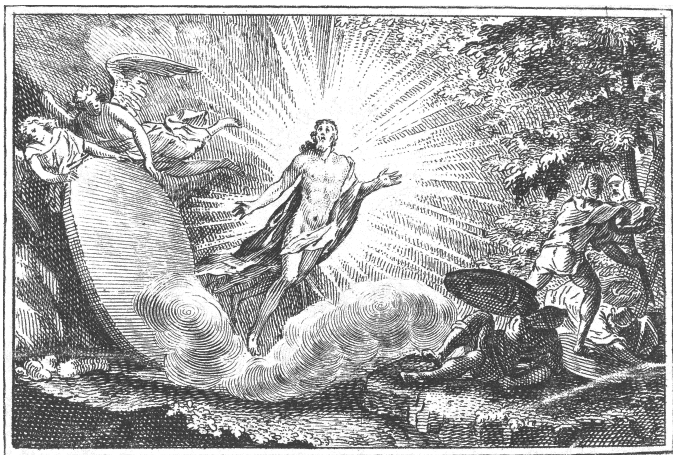
Antiphona finalis Beatæ Mariæ Virginis sequitur; vide paginam 143.

ψ. Divinum auxilium †† maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave Maria, et Symbolum Apostolorum, et Completorium concluditur.

Psalterium Romanum

Dominica

ad Matutinum In I Nocturno Psalmus 1

BEÁTUS vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * Sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in júdicio: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 2

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Ástiterunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum:
* et projiciámus a nobis jugum ip-
sórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit
eos: * et Dóminus subsannábit
eos.

Tunc loquétur ad eos in ira
sua, * et in furóre suo conturbá-
bit eos. Ego autem constitútus
sum Rex ab eo super Sion mon-
tem sanctum ejus, * prædicans
præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius
meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gen-
tes hereditátem tuam, * et posses-
sionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et
tamquam vas fíguli confrínges
eos.

Et nunc, reges, intelligíte: *
erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et
exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne-
quándo irascátur Dóminus, * et
pereátis de via jústa.

Cum exárserit in brevi ira ejus,
* beáti omnes qui confídunt in
eo.

Psalmus 3

DOMINE, quid multiplicáti
sunt qui tríbulant me? *
multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: *
Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor
meus es, * glória mea, et exáltans
caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamá-
vi: * et exaudivit me de monte
sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus
sum: * et exsurrexi, quia Dómi-
nus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli cir-
cumdántis me: * exsúrge, Dómi-
ne, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti om-
nes adversántes mihi sine causa: *
dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pó-
pulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6

DOMINE, ne in furóre tuo ár-
guas me, * neque in ira tua
corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quó-
niam infirmus sum: * sana me,
Dómine, quóniam conturbáta
sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est val-
de: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe
ánimam meam: salvum me fac
propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte
qui memor sit tui: * in inférno
autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavá-
bo per síngulas noctes lectum me-
um: * lácrimis meis stratum me-

um rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur vehementer omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velociter.

Psalmus 7

DOMINE, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in máni-bus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimí-cis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum

meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum tendit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce, partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum aperuit, et effódit eum: * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam

nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8

DOMINE, Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnifi-
céntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium
perfecísti laudem propter inimí-
cos tuos, * ut déſtruas inimícum
et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos,
ópera digitórum tuórum: * lu-
nam et ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quod memor
es ejus? * aut filius hóminis, quó-
niam víſitas eum?

Minuíſti eum paulo minus ab
Angelis, glória et honóre coroná-
ſti eum: * et conſtituíſti eum su-
per ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus
ejus, * oves et boves univérſas: ín-
super et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, *
qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, *
quam admirábile eſt nomen tu-
um in univérſa terra!

Psalmus 9

CONFITÉBOR tibi, Dómine,
in toto corde meo: * narrá-
bo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exultábo in te: *
psallam nómini tuo, Altíssime,

In converténdo inimícum me-
um retrórſum: * infirmabúntur,
et peribunt a fácie tua.

Quóniam fecíſti judícium me-
um et causam meam: * ſedíſti
super thronum, qui júdicas juſtí-
tiam.

Increpáſti gentes, et périit ím-
pius: * nomen eórum deléſti in
ætérnum, et in ſæculum ſæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in
finem: * et civitátes eórum deſtru-
xíſti.

Périit memória eórum cum só-
nitu: * et Dóminus in ætérnum
pérmanet.

Parávit in judício thronum
suum: * et ipſe judicábit orbem
terræ in æquitáte, judicábit pópu-
los in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refú-
gium páuperi: * adjútor in oppor-
tunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt
nomen tuum: * quóniam non de-
reliquíſti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat
in Sion: * annuntiáte inter gentes
ſtúdia ejus:

Quóniam requírens sángu-
inem eórum recordátus eſt: * non
eſt oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide
humilitátem meam de inimícis
meis.

Qui exáltas me de portis mor-

tis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem absconderunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem obli-vio erit páuperis: * paciéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessisti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatiónē?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consiliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitudínem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore. Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictiόne os plenum est, et amaritudíne, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respiciunt: * insidiátur in abscondito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: * orphanus tu eris adiutor.

Contere brachium peccatoris et maligni: * quæretur peccatum illius, et non inveniatur.

Dominus regnabit in æternum, et in sæculum sæculi: * peribitis, gentes, de terra illius.

Desiderium pauperum exaudivit Dominus: * præparationem cordis eorum audivit auris tua.

Judicare pupillo et humili, * ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

Psalmus 10

IN Dómino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatores intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * pálpebræ ejus interrogant filios hóminum.

Dominus interrogat iustum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores lá-

queos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eorum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustitias diléxit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Psalmus 11

SALVUM me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a filis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximam suam: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magniloquam.

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificábitur, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, et gémitum pauperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in æternum.

In circúitu ípii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Psalmus 12

USQUEQUO, Dómine, obli-
viscérís me in finem? *
Usquequo avértis fáciem tuam a
me?

Quámdiu ponam consília in
ánima mea, * dolórem in corde
meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimí-
cus meus super me? * respice, et
exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne um-
quam obdórmiam in morte: *
nequándo dicat inimícus meus:
Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt
si motus fúero: * ego autem in
misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutá-
ri tuo: cantábo Dómino qui bo-
na tríbuit mihi: * et psallam nó-
mini Dómini altíssimi.

Psalmus 13

DIXIT insípiens in corde suo:
* Non est Deus. ¶ Corrupti
sunt, et abominábiles facti sunt
in stádiis suis: * non est qui fáciat
bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit su-
per fílios hóminum, * ut vídeat
si est intélligens, aut requírens
Deum.

Omnes declinavérunt, simul
inútiles facti sunt: * non est qui
fáciat bonum, non est usque ad
unum.

Sepúlcrum patens est guttur
eórum: linguis suis dolóse agé-
bant, * venénium áspidum sub lá-
biis eórum.

Quorum os maledictióne et
amaritúdine plenum est: * ve-
lócés pedes eórum ad effundén-
dum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis
eórum, et viam pacis non cogno-
vérunt: * non est timor Dei ante
óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui
operántur iniquitátem, * qui dé-
vorant plebem meam sicut escam
panis?

Dóminum non invocavérunt,
* illic trepidavérunt timóre, ubi
non erat timor.

Quóniam Dóminus in gene-
ratione justa est, consílium íno-
pis confudístis: * quóniam Dó-
minus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre
Israël? * cum avérterit Dóminus
captivitátem plebis suæ, exsultá-
bit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 14

DOMINE, quis habitábit in ta-
bernáculo tuo? * aut quis
requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, *
et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in cor-
de suo, * qui non egit dolum in
lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum,
* et oppróbrium non accépit ad-
vérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in
conspéctu ejus malignus: * timén-
tes autem Dóminum gloriíficat:

Qui jurat próximo suo, et non
décipit, * qui pecúniā suā
non dedit ad usúram, et múnera
super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébi-
tur in ætérnum.

In III Nocturno

Psalmus 15

CONSÉRVA me, Dómine, quó-
niā sperávi in te. * Di-
xi Dómino: Deus meus es tu,
quóniam bonórum meórum non
eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, *
mirificávit omnes voluntátes me-
as in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes
eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícu-
la eórum de sanguínibus, * nec
memor ero nóminum eórum per
lábia mea.

Dóminus pars hereditátis
meæ, et cálicis mei: * tu es, qui re-
stítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præ-
cláris: * étenim heréditas mea
præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui trí-

buit mihi intelléctum: * ínsuper
et usque ad noctem increpuérunt
me renes mei.

Providébam Dóminum in
conspéctu meo semper: * quó-
niā a dextris est mihi, ne com-
móvear.

Propter hoc lætátum est cor
meum, et exsultávit lingua mea:
* ínsuper et caro mea requiescet
in spe.

Quóniam non derelínques
ánimam meam in inférno: * nec
dabis sanctum tuum vidére cor-
ruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ,
adimplébis me lætítia cum vultu
tuo: * delectatiónes in dextera tua
usque in finem.

Psalmus 16

CXAUDI, Dómine, justítiam
meam: * inténde depreca-
tiónem meam.

Auribus pécipe oratióem
meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum
pródeat: * óculi tui vídeant æqui-
tátes.

Probásti cor meum, et visitásti
nocte: * igne me examinásti, et
non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum
ópera hóminum: * propter verba
labiórum tuórum ego custodívi
vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis

tuis: * ut non moveántur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátilus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab impio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimiserunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in iustítia apparebo conspéctui tuo: * satiabor cum apparúerit glória tua.

Psalmus 17

DILIGAM te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmamentum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjutor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salutis meæ, * et suscëptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus: * et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit: * et calígó sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et p[ro]sui[er]it t[em]p[or]e[re]bras latibulum suum, in circ[um]itu ejus tabernaculum ejus: * tenebr[os]a aqua in n[im]bibus a[er]is.

Præ fulgore in consp[ec]tu ejus nubes transi[er]unt, * grando et carb[on]es ignis.

Et int[er]noit de cælo D[omi]nus, et Alt[is]simus dedit vocem suam: * grando et carb[on]es ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipavit eos: * f[ul]gura multiplicavit, et conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, * et revelata sunt fundamenta orbis terrarum:

Ab increpatione tua, D[omi]ne, * ab inspiratione sp[irit]us iræ tuæ.

Misit de summo, et accepit me: * et assumpsit me de aquis multis.

Er[ig]uit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me: * quoniam confortati sunt super me.

Præven[er]unt me in die afflictionis meæ: * et factus est D[omi]nus prot[ec]tor meus.

Et edaxit me in latitudinem: * salvum me fecit, quoniam voluit me.

Et retribuet mihi D[omi]nus sec[un]dum justitiam meam, * et sec[un]dum puritatem manuum mearum retribuet mihi:

Quia custodi vias D[omi]ni, *

nec impie gessi a Deo meo.

Quoniam omnia judicia ejus in consp[ec]tu meo: * et justitias ejus non repuli a me.

Et ero immaculatus cum eo: * et observabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi D[omi]nus sec[un]dum justitiam meam: * et sec[un]dum puritatem manuum mearum in consp[ec]tu oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocente innocens eris:

Et cum electo electus eris: * et cum perverso pervert[er]is.

Quoniam tu populum humilem salvum facies: * et oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam, D[omi]ne: * Deus meus, illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar a tentatione, * et in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus, impolluta via ejus: eloquia D[omi]ni igne examinata: * prot[ec]tor est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter D[omi]num? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcinxit me virtute: * et p[ro]sui[er]it immaculatam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad proelium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiόνem salútis tuæ: * et dextera tua suscépit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convérta, donec defíanc.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent súbtus pedes meos.

Et præinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudivit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradicţiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obédívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi: * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindiçtas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natió nibus, Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

In III Nocturno

Psalmus 18

CÆLI enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ

verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egrésio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, permanens in sáculum sæculi: * judicia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab ocúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redemptor meus.

Psalmus 19

EXÁUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliúm de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Latábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ceciderunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

Psalmus 20

DOMINE, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre

tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam præveniísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretiósio.

Vitam petiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altissimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stábilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vul-

tum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

ad Laudes

Psalmus 92

DÓMINUS regnávít, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávít orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóciis aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99

JUBILÁTE Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscae

ejus: * introíte portas ejus in confessione, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióem et generatióem véritas ejus.

Psalmus 62

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vígilo. ¶ Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatióis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhésit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in in-

ferióra terræ: * tradéntur in manus gládií, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudábuntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terra.

Canticum Trium Puerorum

BENEDÍCITE, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicite, Angeli Dómini, Dómino: * benedicite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ

super cælos sunt, Dómino * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino * benedicite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedicite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedicite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedicite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, filii

hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedicite, * sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spiritus, et ánimæ iustórum, Dómino: * benedicite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Psalmus 148

LAUDÁTE Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum * et aquæ omnes, qua super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæ-

culum sæculi: * præceptum posuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstia, et univérsa pécora: * serpentes, et volucres pennatæ:

Reges terræ, et omnes populi: * principes, et omnes iudices terræ.

Júvenes, et virgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exallávit cornu populi sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israël, populo appropinquánti sibi.

Psalmus 149

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclesia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in populo suo: * et exaltábit

mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eorum: * et gládii ancipites in manibus eorum.

Ad faciéndam vindíctam in nationibus: * increpationes in populis.

Ad alligándos reges eorum in compédibus: * et nobiles eorum in manícis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150

LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

ad Primam
Psalmus 53

DEUS, in nómine tuo saluum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratióem meam: * áuribus pécipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim, Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscepitor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritaté tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 117

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum * quóniam in sæculum

misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscepit me.

Fortitudo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salutem.

Vox exultatiónis, et salutis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtutem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtutem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dómi-

nus: * et morti non tradidit me.

Aperíte mihi portas iustitiæ, ingressus in eas confitebor Dómino: * hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.

Confitebor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et ilúxit nobis.

Constitúite diem solénnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitebor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitebor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118, i

BEÁTI immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquisiunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitebor tibi in directiône cordis: * in eo quod didici iudícia iustitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelínquas usquequaque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermones tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómni-

bus divitiis.

In mandátis tuis exercébor: *
et considerábo vias tuas.

In justificaciónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Psalmus 118, ii

RETRÍBUE servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirábilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificaciónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificaciónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est: * et consilium meum justificaciónes tuæ.

Adhæsit pavíménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificaciónes tuas.

Viam justificaciónum tuarum

ínstrue me: * et exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

ad Tertiam

Psalmus 118, iii

LEGEM pone mihi, Dómine, viam justificaciónum tuarum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutabor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitatem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia júdícia tua jucúnda.

Ecce, concupívi mandáta tua:

* in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, qua diléxi: * et exercébar in iustificatióibus tuis.

Psalmus 118, iv

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificábit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, * pro peccatóriibus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificationes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudícia justificationis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timentium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificationes tuas doce me.

Psalmus 118, v

BONITÁTEM fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum

verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me: * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer ego deliqui: * propterea eloquium tuum custodi.

Bonus es tu: * et in bonitate tua doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum: * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum: * ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me: * ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri et argenti.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me: * da mihi intellectum, et discam mandata tua.

Qui timent te videbunt me, et lætabuntur: * quia in verba tua supersperavi.

Cognovi, Domine, quia æquitas iudicia tua: * et in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut consolatur me, * secundum eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te: * et qui novérunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, * ut non confundar.

ad Sextam

Psalmus 118, vi

DEFECIT in salutare tuum anima mea: * et in verbum tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, * dicentes: Quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruna: * justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? * quando facies de persecutibus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas: * inique persecuti sunt me, adjuva me.

Paulo minus consummaverunt me in terra: * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me: * et custodiam testimonia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatióem et generatióem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverát dies: * quóniam ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est: * tunc forte períssem in humilitate mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatióes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatióes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi

Omnis consummationis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Psalmus 118, vii

QUOMODO diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docétes me intelléxi: * quia testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandata tua quæsi.

Ab omni via mala prohibui pe-

des meos: * ut custódiam verba tua.

A iudiciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * propterea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pèdibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre iudicia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequaque, Dómine: * vivifica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et iudicia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérent peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditate acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatióes tuas in ætérnum, * propter retributióem.

Psalmus 118, viii

INÍQUOS odio hábui: * et legem tuam diléxi. ¶ Adjutor et suscèptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declínate a me, maligni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificaciónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a iudiciis tuis: * quia injústa cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * Ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a iudiciis enim tuis tímui.

Feci iudícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutare tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificaciónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ídeo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

ad Nonam

Psalmus 118, ix

MIRABÍLIA testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spiritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificaciónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Iustus es, Dómine: * et rectum iudícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimí-

ci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus: * justificaciónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Psalmus 118, 1

CLAMÁVI in toto corde meo, exáudi me, Dómine * justificaciónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitatē, et clamávi: * quia in verba tua sperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitatí: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitatē meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica iudícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificaciónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multa, Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Príncipum verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia iudícia justítiæ tuæ.

Psalmus 118, 11

PRÍNCIPES persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitatē ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi,
* super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem
tuam: * et non est illis scándalu-
lum.

Exspectábam salutáre tuum,
Dómine: * et mandáta tua dilé-
xi.

Custodívit ánima mea testimó-
nia tua: * et diléxit ea vehemén-
ter.

Servávi mandáta tua, et testi-
mónia tua: * quia omnes viæ meæ
in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio
mea in conspéctu tuo, Dómi-
ne: * juxta elóquium tuum da
mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in con-
spéctu tuo: * secúndum eló-
quium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hym-
num, * cum docúeris me iustifica-
tiones tuas.

Pronuntiábit lingua mea eló-
quium tuum: * quia ómnia man-
dáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: *
quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dó-
mine: * et lex tua meditátio mea
est.

Vivet ánima mea, et laudábit
te: * et iudícia tua adjuvábunt
me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: *

quare servum tuum, quia mandá-
ta tua non sum oblítus.

ad Vesperas

Psalmus 109

DIXIT Dóminus Dómino
meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, *
scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion: * domináre in
medio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die vir-
tútis tuæ in splendóribus sanctó-
rum * ex útero ante lucíferum gé-
nui te.

Jurávit Dóminus, et non pæ-
nitébit eum: * Tu es sacerdos
in ætérnum secúndum órđinem
Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * con-
frégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implé-
bit ruínas: * conquassábit cápita
in terra multórum.

De torrén-te in via bibet: *
propterea exaltábit caput.

Psalmus 110

CONFITÉBOR tibi, Dómine,
in toto corde meo: * in con-
silio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exqui-
sita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia
opus ejus: * et iustítia ejus manet
in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem génitium: * ópera mánuum ejus veritas, et judicium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * iníitium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111

BEÁTUS vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus vollet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicetur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur

et cómodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despiciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis freret et tabéscet: * desidérium peccatórum peribit.

Psalmus 112

LAUDÁTE, púeri, Dóminum: * Jaudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in

domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 113

IN éxitu Israël de Ægypto, *
domus Jacob de pópulo bár-
baro:

Facta est Judæa sanctificatio
ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit, et fugit: * jordanis
conversus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut arie-
tes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fu-
gísti: * et tu, Jordánis, quia con-
vèrsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut arie-
tes, * et colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra,
* a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in sta-
гна aquárum, * et rupem in fon-
tes aquárum.

Non nobis, Dómine, non no-
bis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veri-
tate tua: * nequándo dicant gen-
tes Ubi est Deus eórum?

Deus autem nóster in cælo: *
omnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácula géntium argéntum,
et aurum, * ópera mánuum hó-
minum.

Os habent, et non loquéntur:
* óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient:
* nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpá-
bunt: pedes habent, et non am-
bulábunt: * non clamábunt in
gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea:
* et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dó-
mino: * adjútor eórum et protéc-
tor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dó-
mino * adjútor eórum et protéc-
tor eórum est.

Qui timent Dóminum, spera-
vérunt in Dómino: * adjútor eó-
rum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nóstri: *
et benedixit nobis:

Benedíxit dómui Israël: * be-
nedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui ti-
ment Dóminum, * pusillis cum
majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: *
super vos, et super filios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui
fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram
autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dó-
mine: * neque omnes, qui descén-
dunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedí-
cimus Dómino, * ex hoc nunc et
usque in sæculum.

ad Completorium

Psalmus 4

CUM invocárem exaudivit me
Deus justítiaæ meæ: * in tri-
bulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi ora-
tiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gra-
vi corde? * ut quid dilígitis vani-
tátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit
Dóminus sanctum suum: * Dó-
minus exáudiet me cum clamáve-
ro ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre: *
quæ dicitis in córdibus vestris, in
cubílibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justítiaæ,
et speráte in Dómino. * Multi di-
cunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen
vultus tui, Dómine: * dedísti læ-
títiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei
sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam,
et requiescam;

Quóniam tu, Dómine, singu-
láriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30

IN te, Dómine, sperávi, non
confúndar in ætérnum: * in
justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, *
accélera ut éruas me.

Dominica, ad Completorium

Estó mihi in Deum protectó-
rem, et in domum refúgii: * ut
salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et re-
fúgium meum es tu: * et propter
nomen tuum dedúces me, et enú-
tries me.

Edúces me de láqueo hoc,
quem abscondérunt mihi: * quó-
niam tu es protector meus.

In manus tuas comméndo spí-
ritum meum: * redemísti me, Dó-
mine, Deus veritátis.

Psalmus 90

QUI hábitat in adjutório Altís-
simi, * in protectiône Dei
cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor
meus es tu, et refúgium meum
* Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de
láqueo venántium, * et a verbo
áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi:
* et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circámdabit te véritas
ejus: * non timébis a timóre noc-
túrno.

A sagítta volánte in die, a ne-
gótio perambulánte in ténebris: *
ab incúrsu, et dæmónio meridiá-
no.

Cadent a látere tuo mille, et de-
cem míllia a dextris tuis: * ad te
autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis consi-

derábis: * et retributióem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, libe-
rábo eum: * prótegam eum, quó-

niam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióem: erípíam eum et glori-
ficábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

 CCE, nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui státis in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, *
qui fecit cælum et terram.

Feria Secunda

ad Matutinum Psalmus 26

DOMINUS illuminatio mea, et
salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ,
* a quo trepidábo?

Dum appropíant super me no-
céntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei,
* ipsi infirmáti sunt, et cecidé-
runt.

Si consístant advérsus me ca-
stra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me præ-
lium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc
requíram, * ut inhábitem in do-
mo Dómini ómnibus diébus vitæ

meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómi-
ni, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in ta-
bernáculo suo: * in die malórum
protéxit me in abscondito taber-
náculo sui.

In petra exaltávit me: * et nunc
exaltávit caput meum super ini-
mícos meos.

Circuíví, et immolávi in taber-
náculo ejus hóstiam vociferatió-
nis: * cantábo, et psalmum dicam
Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem me-
am, qua clamávi ad te: * miserére
mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisi-

vit te fácies mea: * fácíem tuam,
Dómine, requíram.

Ne avértas fácíem tuam a me:
* ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne dere-
línquas me, neque despícias me,
Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et ma-
ter mea dereliquérunt me: * Dó-
minus autem assúpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in
via tua: * et dírige me in sémitam
rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tri-
bulántium me: * quóniam insur-
rexérunt in me testes iniqui, et
mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini *
in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter
age: * et confortétur cor tuum, et
sústine Dóminum.

Psalmus 27

AD te, Dómine, clamábo,
Deus meus, ne síleas a me: *
nequándo táceas a me, et assimi-
lábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem de-
precationis meæ dum oro ad te: *
dum extólló manus meas ad tem-
plum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum pec-
catóribus: * et cum operántibus
iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum
próximo suo, * mala autem in cór-

dibus eórum.

Da illis secúndum ópera eó-
rum, * et secúndum nequítiam
adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eó-
rum tríbue illis: * redde retribu-
tiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt
ópera Dómini, et in ópera má-
nuum ejus * déstrues illos, et non
ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quó-
niam exaudivit vocem depreca-
tiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et
protéctor meus: * in ipso sperávit
cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * ex vo-
luntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ:
* et protéctor salvatiónum Christi
sui est.

Salvum fac pópulum tuum,
Dómine, et bénedic hereditáti
tuæ: * et rege eos, et extólle illos
usque in ætérnum.

Psalmus 28

AFFÉRTE Dómino, filii Dei: *
afférte Dómino fílios arie-
tum.

Afférte Dómino glóriam et ho-
nórem, afférte Dómino glóriam
nómini ejus: * adoráte Dómi-
num in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas,
Deus majestátis intónuit: * Dó-

minus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia,

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confringet Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29

EXALTÁBO te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitá-

tis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutinum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiódinem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audivit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar; * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Psalmus 30

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam, *

accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimici: * statuísti in loco spatioſo pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolore vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos

factus sum oppróbrium et vicinis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * obliuioni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatióem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes mea.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra faciém tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus iustum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tue, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ, * a conturbatióne hó-

minum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradíctiōe linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitatē muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam veritatem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor véstrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31

BEÁTI quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteráverunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injústitiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor advérsus me injústitiam meam Dómino: * et tu remisísti impietatem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatiōe, quæ circúmdedit me: * exsultatio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constríngere, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, jústi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Psalmus 32

EXSULTÁTE, jústi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatiōe.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmati sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creata sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: * réprobat autem cogitationes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitationes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera

eórum.

Non salvábitur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitudíne virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nóstra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et prótectór nóster est.

Quia in eo lætábitur cor nóstrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmódum sperávimus in te.

Psalmus 33

BENEDÍCÁM Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte * Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me; * et ex ómnibus tribulationíbus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestre non con-

fundéntur.

Ipse pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquiré pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tri-

Feria Secunda, ad Matutinum

buláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Psalmus 34

JUDICA, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et concláde advérsus eos, qui persecuúntur me: * dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt

mihi intéritum láquei sui: *
supervácue exprobravérunt áni-
mam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignó-
rat: et cáptio, quam abscondit,
apprehéndat eum: * et in lá-
queum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit
in Dómino: * et delectábitur, su-
per salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dó-
mine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu for-
tiorum ejus: * egénium et páupe-
rem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ
ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro
bonis: * sterilitátem ánimæ
meæ.

Ego autem cum mihi moléstí
essent, * indúébar cilício.

Humiliábam in jejúnio áni-
mam meam: * et orátio mea in
sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fra-
trem nostrum, sic complacébam:
* quasi lugens et contristátus, sic
humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et
convenérunt: * congregáta sunt
super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúnc-
ti, tentavérunt me, subsannavé-
runt me subsannatióne: * fren-
duérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? *
restitúe ánimam meam a maligni-
táte eórum, a leónibus únicam
meam.

Confitébor tibi in ecclésia ma-
gna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui
adversántur mihi iníque: * qui
odérunt me gratis et ánnuunt
óculis.

Quóniam mihi quidem pací-
fice loquebántur: * et in iracán-
dia terræ loquéntes, dolos cogitá-
bant.

Et dilatavérunt super me os
suum: * dixerunt: Euge, euge, vi-
dérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: *
Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudício
meo: * Deus meus, et Dóminus
meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam
tuam, Dómine, Deus meus, * et
non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis:
Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec
dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et reveréantur si-
mul, * qui gratulántur malis
meis.

Induántur confusióne et reve-
réntia * qui magna loquúntur su-
per me.

Exsúltent et læténtur qui vo-
lunt justítiam meam: * et dicant

semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35

DIXIT injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iniquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iniquitas, et dolus: * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine: * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénite voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlси sunt, nec potuérunt stare.

Psalmus 36

NOLO æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmódum ólera herbárum cito decident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciat.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam: et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénite injustítias.

Désine ab ira, et derelinque fuúrórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sústinéntes

autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multitudine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccátóres: * intendérunt arcum suum.

Ut deíciant páuperem et ínopem: * ut trucident rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Melius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confirmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur * quia peccátóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut

honorificáti fúerint et exaltáti * deficiéntes, quemádmódum fuimus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidétur: * quia Dóminus supponit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui: * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benediccióné erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justí meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus: *

et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus: et exaltábit te ut hereditáte cápias terram: * cum perferint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul: * reliquiæ impiórum interfíbut.

Salus autem justórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábít eos Dóminus et liberábít eos: * et éruet eos a peccatóribus, et salvábít eos: quia speravérunt in eo.

Psalmus 37

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi; * et confirmásti super

me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos

tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

ad Laudes

Psalmus 50

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam miseri-

córdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim, in iniquitatibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínno-va in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris

tui: * et spírítu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spírítus contríbutus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblatiões, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 5

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malí-

gnus: * neque permanébunt in iústi ante óculos tuos.

Odišti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum veritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bona voluntátis tuæ * coronásti nos.

Psalmus 62

Ut supra, 26.

Psalmus 66

Ut supra, 26.

Canticum Isaiaë

CONFITÉBOR tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo:

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: * et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiões ejus: * mementóte quóniam excélsus est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnifice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta, et lauda, habitatio Sion: * quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Psalmus 148

Ut supra, 27.

Psalmus 149

Ut supra, 28.

Psalmus 150

Ut supra, 28.

ad Primam

Psalmus 53

Ut supra, 29.

Psalmus 23

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flámina preparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hec est generatio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introibit Rex glória.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 118, i

Ut supra, 30.

Psalmus 118, ii

Ut supra, 31.

ad Tertiam

Ut in Dominica, supra, 31.

ad Sextam

Ut in Dominica, supra, 33.

ad Nonam

Ut in Dominica, supra, 35.

ad Vesperas

Psalmus 114

DILÉXI, quóniam exáudiet
Dóminus * vocem oratió-
nis meæ.

Quia inclinávit aurem suam
mihi: * et in diébus meis invocá-
bo.

Circumdedérunt me dolóres
mortis: * et perícula inférni in-
venérunt me.

Tribulatiónem et dolórem in-
vení: * et nomen Dómini invocá-
vi.

O Dómine, libera ánimam me-
am: * miséricors Dóminus, et ju-
stus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dómi-
nus: * humiliátus sum, et liberá-
vit me.

Convértere, ánima mea, in ré-
quiem tuam: * quia Dóminus be-
nefécit tibi.

Quia eripuit ánimam meam
de morte: * óculos meos a lácri-
mis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne
vivórum.

Psalmus 115

CRÉDIDI, propter quod locú-
tus sum: * ego autem humi-
liátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Om-
nis home mendax.

Quid retríbuam Dómino, *
pro ómnibus, quæ retríbuit mi-
hi?:

Cálicem salutáris accipiam: *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam co-
ram omni pópulo ejus: * pretiósá
in conspéctu Dómini mors sanc-
tórum ejus:

O Dómine, quia ego servus
tuus: * ego servus tuus, et fílius
ancíllæ tuæ.

Dirupísti vincula mea: * tibi
sacrificábo hóstiam laudis, et no-
men Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in
conspéctu omnis pópuli ejus: * in
átriis domus Dómini, in médio
tui, Jerúsalem.

Psalmus 116

LAUDÁTE Dóminum, omnes
gentes: * laudáte eum, om-
nes pópuli:

Quóniam confirmáta est su-
per nos misericórdia ejus: * et vé-
ritas Dómini manet in ætérnum.

Psalmus 119

AD Dóminum cum tribulárer
clamávi: * et exaudivit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120

LEVÁVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, *

qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiÓNem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce, non dormitábit neque dormiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super mánum dexteram tuam.

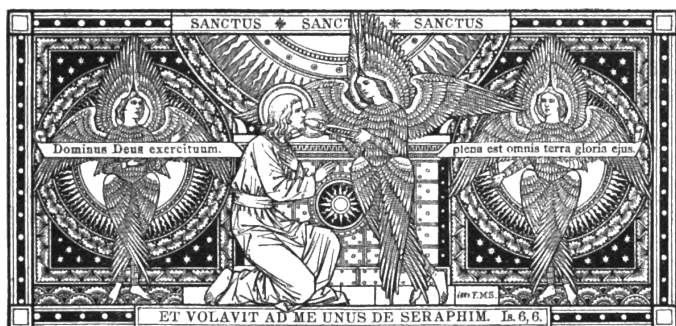
Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum:; * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

ad Completorium

Ut in Dominica, supra, 4o.

Feria Tertia

ad Matutinum

Psalmus 38

DIXI: Custódiam vias meas:
* ut non delínquam in lin-
gua mea.

Pósui ori meo custódiam, *
cum consísteret peccátor advér-
sum me.

Obmútui, et humiliátus sum,
et sílui a bonis: * et dolor meus
renovátus est.

Concáluit cor meum intra me:
* et in meditatióne mea exardéscet
ignis.

Locútus sum in lingua mea: *
Notum fac mihi, Dómine, finem
meum.

Et númerum diérum meórum
quis est: * ut sciam quid desit mi-
hi.

Ecce, mensurábiles posuísti
dies meos: * et substántia mea
tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas,
* omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine per-
tránsit homo: * sed et frustra con-
turbátur.

Thesaurizat: * et ignórat cui
congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectatio
mea? Nonne Dóminus? * Et sub-
stántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus
meis érue me: * oppróbrium in-
sipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apéruí os me-
um, quóniam tu fecísti: * ámove
a me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego
deféci in increpationibus: * prop-
ter iniquitatem corripuísti hómi-
nem.

Et tabéscere fecísti sicut ará-
neam ánimam ejus: * verúmta-
men vane conturbátur omnis ho-

mo.

Exáudi oratiómem meam, Dómine, et deprecatiómem meam: * áuribus pécipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsqvam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39

EXSPÉCTANS exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaúdívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fácis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabilia tua: * et cogitatióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificíum et oblatiόmem nolúísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce, vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce, lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scísti.

iustitiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revearéantur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revearéantur, * qui volunt mihi ma-

la.

Ferant confestim confusio-
nem suam, * qui dicunt mihi:
Euge, euge.

Exsultent et lætentur super te
omnes quærentes te: * et dicant
semper: Magnificetur Dóminus:
qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum, et
pauper: * Dóminus sollicitus est
mei.

Adjutor meus, et protector
meus tu es: * Deus meus, ne tar-
daveris.

Psalmus 40

BEATUS qui intelligit super
egenum, et pauperem: * in
die mala liberabit eum Dóminus.

Dóminus conservet eum, et vi-
vificet eum, et beatum faciat eum
in terra: * et non tradat eum in
ánimam inimicorum ejus.

Dóminus opem ferat illi super-
lectum doloris ejus: * universum
stratum ejus versasti in infirmita-
te ejus.

Ego dixi: Dómine, miserere
mei: * sana ánimam meam, quia
peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mi-
hi: * Quando morietur, et peribit
nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret,
vana loquebatur: * cor ejus con-
gregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loque-

batur in idipsum.

Adversum me susurrabant
omnes inimici mei: * adversum
me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constitué-
runt adversum me: * Numquid
qui dormit non adjiciet ut resúr-
gat?

Etenim homo pacis meæ, in
quo speravi: * qui edebat panes
meos, magnificavit super me sup-
plantationem.

Tu autem, Dómine, miserere
mei, et resuscita me: * et retrí-
buam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluí-
sti me: * quóniam non gaudébit
inimicus meus super me.

Me autem propter innocén-
tiam suscepisti: * et confirmasti
me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus
Israël, a sæculo et usque in sæcu-
lum: * fiat, fiat.

Psalmus 41

QUEMÁDMODUM desiderat
cervus ad fontes aquarum
* ita desiderat ánima mea ad te,
Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum
fortem vivum: * quando véniam,
et apparebo ante faciém Dei?

Fuerunt mihi lácrimæ meæ pa-
nes die ac nocte: * dum díci-
tur mihi quotidie: Ubi est Deus
tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confesiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermoniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contárbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus

mei, et Deus meus.

Psalmus 43

DEUS, áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in díebus eórum, * et in díebus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo posséderunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed délixtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábumus cornu: * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládus meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos * et odiéntes nos confundísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confundísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post

inimicos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine pretio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicinis nostris, * subsannatiónem et derísium his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopérui me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et inique non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopérui nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénium:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscondita cor-

dis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare faciém tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádjua nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et re-gna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum

Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiōnis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestimentis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deaurato: * circúmdata varietate.

Audi, fíliæ, et vide, et inclína aurem tuam: * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietatibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próxima ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt ti-

bi filii: * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Psalmus 45

DEUS noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatió-
nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitatem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscepitor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, qua pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46

 MNES gentes, pláudite máni- bus: * jubilate Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Psalmus 47

 AGNUS Dóminus, † et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatíone univér- sæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípíet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justitia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímíni eam: * narráte in túribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48

AUDÍTE hæc, omnes gentes:
* áuribus percípite omnes,
qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et filii hó-
minum: * simul in unum dives et
pauper.

Os meum loquétur sapién-
tiam: * et meditatio cordis mei
prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem
meam: * apériam in psaltério pro-
positiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iní-
quitas calcánei mei circúmdabit
me:

Qui confidunt in virtúte sua: *
et in multitudíne divitiárum suá-
rum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet
homo: * non dabit Deo placatió-
nem suam.

Et prétium redemptionis áni-
mæ suæ: * et laborábit in ætér-
num, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum
viderit sapiéntes moriéntes: * si-
mul insípiens, et stultus peri-
bunt.

Et relínquent aliénis divítias
suas: * et sepúlcræ eórum domus
illórum in atérnum.

Tabernácula eórum in progé-
nie et progénie: * vocavérunt nó-
mina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset,

non intelléxit: * comparátus est
júmentis insipiéntibus, et símilis
factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ip-
sis: * et póstea in ore suo compla-
cébunt.

Sicut oves in inférno pósito
sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum jústi
in matutíno: * et auxiliúm eórum
veteráscet in inférno a glória eó-
rum.

Verúmtamen Deus rédimet
ánimam meam de manu ínferi, *
cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus
fúerit homo: * et cum multiplicá-
ta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non
sumet ómnia: * neque descéndet
cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus
benedicétur: * confitébitur tibi
cum benefécéris ei.

Introibit usque in progénies
patrum suórum: * et usque in
ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset,
non intelléxit: * comparátus est
júmentis insipiéntibus, et símilis
factus est illis.

Psalmus 49

DEUS deórum, Dóminus locú-
tus est: * et vocávit terram.

À solis ortu usque ad occásu:
* ex Sion spécies decóris ejus.

Deus manifesté véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu eius tempéstatas válda.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órduant testaméntum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et loquar: Israël, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes fere silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terra, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut ságuinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatió-

nis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus * Ouare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplinam: * et projecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, et stá-tuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51

UID gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitátionis, * lingua dolósa.

Propterea Deus déstruet te in finem, * evéllit te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt iusti, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent: * Ecce homo, qui non pòsuit Deum adjutórem suum:

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: * et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctorum tuorum.

ad Laudes

Psalmus 50

Ut supra, 53.

Psalmus 42

JUDICA me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iniquo, et doloso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxérunt,

et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 62

Ut supra, 26.

Psalmus 66

Ut supra, 26.

Canticum Ezechiae

EGO dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas inferi.

Quæsi residuum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastórum.

Præcisa est, velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vespéram fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam
fínies me: * sicut pullus hirúndi-
nis sic clamábo, meditábor ut co-
lúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * su-
spiciéntes in excélsu:

Dómine, vim pátiar, respónde
pro me. * Quid dicam, aut quid
respondébit mihi, cum ipse féce-
rit?

Recogitábo tibi omnes annos
meos * in amaritúdine ánimæ
meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tá-
libus vita spiritus mei, corrípies
me, et vivificábis me. * Ecce, in
pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam me-
am ut non periret: * projecísti
post tergum tuum ómnia peccáta
mea.

Quia non inférnus confitébi-
tur tibi, neque mors laudábit te:
* non exspectábunt qui descén-
dunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur
tibi, sicut et ego hódie: * pater fí-
liis notam fáciat veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, *
et psalmos nostros cantábitis
cunctis diébus vitæ nostræ in do-
mo Dómini.

Psalmus 148

Ut supra, 27.

Psalmus 149

Ut supra, 28.

Psalmus 150

Ut supra, 28.

ad Primam

Psalmus 53

Ut supra, 29.

Psalmus 24

AD te, Dómine, levávi ánimam
meam: * Deus meus, in te
confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci
mei: * etenim univérsi, qui sústi-
nent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua
agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, démonstra
mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et do-
ce me: * quia tu es, Deus, salvátor
meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum
tuárum, Dómine, * et misericor-
diárum tuárum, quæ a sæculo
sunt.

Delícta juventútis meæ, * et
ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tu-
am meménto mei tu: * propter
bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: *
propter hoc legem dabit delin-
quéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudicio:
* docébit mites vias suas.

Univérſæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllit de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérſa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi; * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israél, * ex ómni-

bus tribulatióibus suis.

Psalmus 118, i

Ut supra, 30.

Psalmus 118, ii

Ut supra, 31.

ad Tertiam

Ut in Dominica, supra, 31.

ad Sertam

Ut in Dominica, supra, 33.

ad Nonam

Ut in Dominica, supra, 35.

ad Vesperas

Psalmus 121

LÆTÁTUS sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israél ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtáte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini, Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 122

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis. ¶ Ecce, sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dómínæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectiōne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Psalmus 123

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutissent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransivit ánima nostra: * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos in captiónem dén-

tibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Psalmus 124

QUI confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non movébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant iusti ad iniquitátem manus suas.

Bénéfac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiōnes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Psalmus 125

IN converténdo Dóminus capivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exultatiōe.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * míténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

ad Completorium

Ut in Dominica, supra, 40.

Feria Quarta

ad Matutinum Psalmus 52

DIXIT insípiens in corde suo: * Non est Deus. ¶ Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitatibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super filios hóminum: * ut vídeas si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui ope-

rántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprexit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 54

EXÁUDI, Deus, orationem meam, et ne despéxeris deprecationem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatione mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatione peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cecidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me tenebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi penas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiescam?

Ecce, elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitate spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitatem, et contradíctionem in civitate.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus

Feria Quarta, ad Matutinum

maledixisset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis: * dux meus, et notus meus:

Qui simul mecum dulces capiebas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descendant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequitiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropinquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam

tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatióem iústo.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinem, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Psalmus 55

MISERÉRE mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsus me omnes cogitatióes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce, cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56

MISERÉRE mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánimá mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Psalmus 57

SI vere útique iustítiam loquimini: * recta iudicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra in iustítias manus vëstra concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum

in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsqvam intelligerent spinæ vëstræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur iustus cum viderit vindíctam: * manus suas lavábit in ságuine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus iusto: * útique est Deus iudicans eos in terra.

Psalmus 58

ERIPE me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris ságuinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine, * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vëspëram: et

famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitátem.

Ecce, loquéntur in ore suo, et gládus in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus, suscéptor meus es; * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatione: * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane

misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulationis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Psalmus 59

DEUS, repulísti nos, et destrúxísti nos: * irátus es, et miserétus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiόνis.

Dedísti metuéntibus te significationem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * saluum fac dextera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætabor, et partíbor Síchimam: et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceamentum meum: * mihi alienígene súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me us-

que in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60

EXÁUDI, Deus, deprecatió-nem meam: * inténde oratió-ni meæ.

À finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velamén-to alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, ex-audiísti oratió-nem meam: * de-dísti hereditátem timéntibus no-men tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem genera-tiónis et generatió-nis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et ve-ritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut red-dam vota mea de die in diem.

Psalmus 61

NONNE Deo subjécta erit áni-ma mea? * ab ipso enim sa-lutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et sa-lutáris meus: * suscep-tor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hómi-nem? * interfícitis univér-si vos: tamquam paretí inclináto et mac-eríæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto, ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et sal-vátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et gló-ria mea: * Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregá-tio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor no-ster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hómi-num, mendáces fílii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de va-nitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * di-vítíæ si affluant, nolíte cor appó-nere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63

EXÁUDI, Deus, oratióem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabún-

tur omnes recti corde.

Psalmus 65

JUBILÁTE Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dicite Deo: Quam terribilia sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terribilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine per transíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominántur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant non exaléntur in semetipsis.

Benedicite, gentes, Deum nostrum: * et auditam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro; * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et

aquam: * et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes, qui timetis Deum, * quanta fecit anima mea.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Psalmus 67

EXSURGAT Deus, et dissipentur inimici ejus, * et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

Et iusti epulentur, et exsultent in conspectu Dei: * et delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: * iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.

Exsultate in conspectu ejus: * turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum, et iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitare facit unus moris in domo:

Qui educit vinctos in fortitudine, * similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulcris.

Deus, cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto:

Terra mota est, etenim cæli distillaverunt a facie Dei Sinaï, * a facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hereditati tuæ: * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: * et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleuros, pennæ columbæ deargentatæ, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit cælestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon: * mons Dei, mons pin-guis.

Mons coagulatus, mons pin-

guis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * etenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quótidie: * próspere iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capíli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sanguine: * lingua canum tuórum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt principes cuncti psalléntibus, * in médio iuvenulárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * principes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi offerrent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut excludant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce, dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

ad Laudes
Psalmus 50

Ut supra, 53.

Psalmus 64

TE decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contrábas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplicá genímína ejus: * in stíllicidiis ejus lætábitur gérmíans.

Benedíces coróne anni beni-

gnitátis tuæ: * et campi tui replébúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósá desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Psalmus 62

Ut supra, 26.

Psalmus 66

Ut supra, 26.

Canticum Annæ

EXSULTÁVIT cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatióes.

Arcus fórtium superátus est, * et infirmi accíncti sunt róbores.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et dat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénium, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscunt: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Psalmus 148

Ut supra, 27.

Psalmus 149

Ut supra, 28.

Psalmus 150

Ut supra, 28.

ad Primam

Psalmus 53

Ut supra, 29.

Psalmus 25

JUDICA me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingrèssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et compláculi in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introibo.

Odívi ecclésiám malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.,

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sanguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * délixtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingrèssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Psalmus 118, i*Ut supra, 30.***Psalmus 118, ii***Ut supra, 31.***ad Tertiam***Ut in Dominica, supra, 31.***ad Sextam***Ut in Dominica, supra, 33.***ad Nonam***Ut in Dominica, supra, 35.***ad Vesperas****Psalmus 126**

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboráverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitatem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem doloris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desiderium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 127

BEÁTI omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quía manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce, sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Psalmus 128

SÆPE expugnáverunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël:

Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricáverunt peccatóres: * prolongáverunt iniquitatem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsqvam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos colligit.

Et non dixerunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super

vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Psalmus 129

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

À custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Psalmus 130

DOMINE, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablaetátus est super matre sua, * ita retribútió in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

ad Completorium

Ut in Dominica, supra, 40.

Feria Quinta

ad Matutinum Psalmus 68

SALVUM me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi:
* et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et
tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ fac-
tæ sunt fauces meæ: * defecerunt
óculi mei, dum spero in Deum
meum.

Multiplicáti sunt super capíl-
los cápitis mei, * qui odérunt me
gratis.

Confortáti sunt qui persecú-
ti sunt me inimíci mei injúste: *
quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam me-
am: * et delicta mea a te non sunt
abscondita.

Non erubéscant in me qui ex-
spéctant te, Dómine, * Dómine
virtútum.

Non confundántur super me
* qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui
opprórium: * opéruit confúsió
fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus
meis, * et peregrínus fíliis matris
meæ.

Quóniam zelus domus tuæ co-
médit me: * et oppróbria expro-
brántium tibi cecidérunt super
me.

Et opéruí in jejúnio ánimam
meam: * et factum est in oppró-
brium mihi.

Et pósui vestiméntum meum
cilícium: * et factus sum illis in
parábolam.

Advérsum me loquebántur,

qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempésta aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miserationum tuárum respice in me.

Et ne avértas faciém tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusióem meam, * et reverténtiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contrístarétur, et non fuit: * et qui consoláretur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributióes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in iustítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum iustis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens * salus tua, Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit páuperes

Dóminus: * et vinctos suos non despexit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam faciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui diligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69

DEUS, in adiutorium meum inténde: * Dómine, ad adiuvándum me festína.

Confundántur et reveréantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui diligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjutor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Psalmus 70

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua libera me, et éripe me.

Inclina ad me aurem tuam, * et salva me.

Estó mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem ágéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantátio mea semper: * tamquam prodigium factus sum multis: et tu adjutor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projicias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehendite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum respice.

Confundántur, et defícient detrahéntes ánima mes: * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introibo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiae tuæ solús.

Deus, docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ íterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara,

Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71

DEUS, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam filio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos faciet filios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in velus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundantia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ mune-

ra offerent: * reges Arabum et Sabæ dona adducunt.

Et adorabunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes servient ei:

Quia liberabit pauperem a potestate: * et pauperem, cui non erat adiutor.

Parcet pauperi et inopi: * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ, et adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus: * et florébunt de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula: * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus, Deus Israël, * qui facit mirabilia solus:

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: * et replebitur maiestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Psalmus 72

 UAM bonus Israël Deus, * his qui recto sunt corde!

Mei autem pæne moti sunt pedes: * pæne effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iníquos, * pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus mortis eorum: * et firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt, * et cum hominibus non flagellabuntur:

Ideo tenuit eos superbia, * operiti sunt iniquitate et impietate sua.

Prodiit quasi ex adipem iniquitas eorum: * transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam: * iniquitatem in excelsu locuti sunt.

Posuerunt in cælum os suum: * et lingua eorum transivit in terra.

Ideo convertetur populus meus hic: * et dies pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt: Quomodo scit Deus, * et si est scientia in excelsu?

Ecce, ipsi peccatores, et abundantes in sæculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas:

Et fui flagellatus tota die, * et

castigatio mea in matutinis.

Si dicébam narrábo sic: * ecce, nationem filiórum tuórum reprohávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * deiecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolationem, súbito defecerunt: * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitate tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dexteram meam: et in voluntate tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defecit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt: * perdidísti omnes, qui

fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicationes tuas, * in portis filiæ Sion.

Psalmus 73

UT quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves pásuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab initio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in superbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimicus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non

cognóscet ámplius.

Usquequo

, Deus, improperábit inimícus:

* irrítat adversárius nomen tuum
in finem?

Ut quid avértis manum tuam,
et dexteram tuam, * de médio si-
nu tuo in finem?

Deus autem Rex nóster ante
sæcula: * operátus est salútem in
médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua
mare: * contribulásti cápita dra-
cónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracó-
nis: * dedísti eum escam pópulis
Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes:
* tu siccásti flávios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: *
tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos ter-
ræ: * æstátem et ver tu plasmásti
ea.

Memor

esto hujus, inimícus imprope-
rávit Dómino: * et pópulus insí-
piens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confi-
téntes tibi, * et ánimas páuperum
tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tu-
um: * quia repléti sunt, qui ob-
scuráti sunt terra dómibus iniqui-
tátum.

Ne avertátur húmilis factus

confúsus: * pauper et inops lau-
dábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam
tuam: * memor esto improperió-
rum tuórum, eórum quæ ab insi-
piénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicó-
rum tuórum: * supérbia eórum,
qui te odérunt, ascéndit semper.

Psalmus 74

CONFITÉBIMUR tibi, Deus: *
confitébimur, et invocábi-
mus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: *
cum accépero tempus, ego justí-
tias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes
qui hábitant in ea: * ego confir-
mávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque
ágere: * et delinquéntibus: No-
líte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cor-
nu vestrum: * nolíte loqui advér-
sus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque
ab Occidénte, neque a desértis
móntibus: * quóniam Deus ju-
dex est.

Hunc humíliat, et hunc exál-
tat: * quia calix in manu Dómini
vini meri plenus místico.

Et inclinávit ex hoc in hoc: ve-
rúmtamen fæx ejus non est exina-
níta: * bibent omnes peccatóres
terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua iústi.

Psalmus 75

NOTUS in Judéa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum: * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascenderúnt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecísti iudícium: * terra trémuit et quiévit.

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino, Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum princípum, * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 76

VOCE mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisivi, mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc coepi: * hæc mutatio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab initio mirabí-

lium tuorum.

Et meditabor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecísti in pópulis virtutem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 77

ATTÉNDITE, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiones ab initio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eorum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generatio áltera.

Filii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum: * generatio prava et exásperans.

Generatio, quæ non diréxit cor suum: * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum: * convérsi suni in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege ejus noluérun ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eorum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi:

* et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo: * et adequavit eos velut in abyssu multa.

Et eduxit aquam de petra: * et dedavit tamquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei: * in iram excitaverunt Excelsu in iniquoso.

Et tentaverunt Deum in cordibus suis, * ut peterent escas animabus suis.

Et male locuti sunt de Deo: * dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, * et torrentes inundaverunt.

Numquid et panem poterit dare, * aut parare mensam populo suo?

Ideo audivit Dominus, et distulit: * et ignis accensus est in Jacob, et ira ascendit in Israel:

Quia non crediderunt in Deo, * nec speraverunt in salutari ejus:

Et mandavit nubibus desuper, * et januas caeli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * et panem caeli dedit eis.

Panem Angelorum manducavit homo, * cibaria misit eis in abundantia.

Transtulit Austrum de caelo: * et induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes: * et sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum: * circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt, et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis: * non sunt fraudati a desiderio suo.

Adhuc escae eorum erant in ore ipsorum: * et ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, * et electos Israel impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc; * et non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum: * et anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos, querebant eum: * et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adjutor est eorum: * et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, * et lingua sua mentiti sunt ei:

Cor autem eorum non erat rectum cum eo: * nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est misericors, et propitius fiet peccatis eorum: * et non disperdet eos.

Et abundavit ut averteret iram

suam: * et non accéndit omnem iram suam:

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in ságuinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos: * et ranam, et dispédidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine vineas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádedit grándini juménta eórum: * et possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: * indignatióem, et iram, et tribulatióem: immissiones per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non

pepércit a morte animábus eórum: * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérun: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatióis suæ, * montem, quem acquisivit délixtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes: * et sorte divisit eis terram in fúnículo dístríbutiúnis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsu: * et testi-mónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactu: * quemádmódum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravu.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatióem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprexit: * et ad níhilu redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculu Silo, * tabernáculu suu, ubi habi-

távit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hereditátem suam spreuit.

Júvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio ceciderunt: * et viduæ eórum non plorábantur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph * et tribum Ephraim non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnum sanctíficium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post fetántes accépit eum.

Páscere Jacob, servum suum, * et Israë́l, hereditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Psalmus 78

DEUS, venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effuderunt ságuinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium viciniis nostris: * subsannátio et illúsis his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comederunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antíci-
pent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in géntibus:

Ubi est Deus eorum? * et innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum * magnitúdinem bráchii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eorum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves pásuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79

UI regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et ostén-de fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratió-nem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradicti-
onem vicinis nostris: * et inimici
nostrí subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos:
* et ostén-de fáciem tuam, et salvi
érimus.

Vineam de Ægýpto transtulí-
sti: * ejecísti gentes, et plantásti
eam.

Dux itíneris fuísti in conspéc-
tu ejus: * plantásti radíces ejus, et
implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: *
et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque
ad mare: * et usque ad flumen
propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam
ejus: * et vindémiant eam omnes,
qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de sil-
va: * et singuláris ferus depástus
est eam.

Deus virtútum, convértere: *
réspice de cælo, et vide, et vísit
vineam istam.

Et pérfice eam, quam plantá-
vit délixtera tua: * et super fílium
hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab
increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum
délixteræ tuæ: * et super fílium hó-
minis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivifi-
cábis nos: * et nomen tuum invo-

cábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

ad Laudes

Psalmus 50

Ut supra, 53.

Psalmus 89

DOMINE, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatióne.

Priúsqvam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímíni, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * vespere decídat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defé-

cimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dirige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos: * et opus mánuum nostrárum dirige.

Psalmus 62

Ut supra, 26.

Psalmus 66

Ut supra, 26.

Canticum Moysis

CANTÉMUS Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. * Curus Pharaónis et exercitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari Rubro: * abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percússit inimicum. * Et in multitudine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregatæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregatæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimicus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit

eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et irátí sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philístiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtinuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchií tui.

Fiant inmóviles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phá-

rao cum cúrribus et equítibus
ejus in mare: * et redúxit super
eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israél ambulavé-
runt per siccum * in médio ejus.

Psalmus 148

Ut supra, 27.

Psalmus 149

Ut supra, 28.

Psalmus 150

Ut supra, 28.

ad Primam

Psalmus 53

Ut supra, 29.

Psalmus 22

DOMINUS regit me, et nihil
mihi déerit: * in loco pá-
scuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiόνis edu-
cávit me: * ánimam meam con-
vértit.

Dedúxit me super sémitas ju-
stiítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in mé-
dio umbræ mortis, non timébo
mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus: *
ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo men-
sam, * advérsus eos, qui tríbulant
me.

Impinguásti in óleo caput me-
um: * et calix meus inébrians
quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequé-
tur me: * ómnibus diébus vitæ
meæ:

Et ut inhábitem in domo Dó-
mini, * in longitudínem diérum.

Psalmus 118, i

Ut supra, 30.

Psalmus 118, ii

Ut supra, 31.

ad Tertiam

Ut in Dominica, supra, 31.

ad Sextam

Ut in Dominica, supra, 33.

ad Nonam

Ut in Dominica, supra, 35.

ad Vesperas

Psalmus 131

MEMÉNTO, Dómine, David,
* et omnis mansuetúdinis
ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum
vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum
domus meæ, * si ascéndero in lec-
tum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis,
* et pálpebris meis dormitatio-
nem:

Et réquiem tempóribus meis:
donec invéniam locum Dómino,
* tabernáculum Deo Jacob.

Ecce, audívimus eam in Eph-
rata * invénimus eam in campis
silvæ.

Introibimus in tabernaculum
ejus: * adorabimus in loco, ubi
steterunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in requiem tu-
am, * tu et arca sanctificatiónis
tuæ.

Sacerdotes tui induantur iusti-
tiam: * et sancti tui exsultent.

Propter David, servum tuum,
* non avertas faciē Christi tui.

Juravit Dóminus David veritá-
tem, et non frustrabitur eam: *
De fructu ventris tui ponam su-
per sedem tuam.

Si custodierint filii tui testa-
mentum meum, * et testimónia
mea hæc, quæ docebo eos:

Et filii eorum usque in sæcu-
lum, * sedebunt super sedem tu-
am.

Quóniam elegit Dóminus
Sion: * elegit eam in habitatió-
nem sibi.

Hæc requies mea in sæculum
sæculi: * hic habitábo quóniam
elégi eam.

Víduam ejus benedicens bene-
dicam: * páuperes ejus saturábo
pánibus.

Sacerdotes ejus induam salu-
tári: * et sancti ejus exsultatióne
exsultábunt.

Illuc producam cornu David,
* parávi lucérnam Christo meo.

Inimicos ejus induam confu-
sióne: * super ipsum autem efflo-

rebit sanctificatio mea.

Psalmus 132

PECE, quam bonum et quam
jucundum, * habitáre fra-
tres in unum:

Sicut unguentum in cápite, *
quod descendit in barbam, bar-
bam Aaron.

Quod descendit in oram vesti-
menti ejus: * sicut ros Hermon,
qui descendit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dó-
minus benedictiόnem, * et vitam
usque in sæculum.

Psalmus 134

LAUDÁTE nomen Dómini, *
laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bo-
nus Dóminus: * psállite nómini
ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elegit sibi Dó-
minus, * Israël in possessiόnem
sibi.

Quia ego cognóvi quod ma-
gnus est Dóminus, * et Deus no-
ster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit,
Dóminus fecit in cælo, et in terra,
* in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémó ter-
ræ: * fúlgura in plúviam fecit.

Qui producit ventos de the-
sáuris suis: * qui percússit primo-
génita Ægýpti ab hómīne usque

ad pecus.

Et misit signa, et prodigia in
medio tui, Ægypte: * in Pharaó-
nem, et in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas: *
et occidit reges fortes:

Sehon, regem Amorrhæorum,
et Og, regem Basan, * et omnia
regna Chánaan.

Et dedit terram eorum heredi-
tatem, * hereditatem Israël, pópu-
lo suo.

Dómine, nomen tuum in ætér-
num: * Dómine, memoriále tu-
um in generatióem et generatió-
nem.

Quia judicábit Dóminus pó-
pulum suum: * et in servis suis
deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum,
et aurum, * ópera mánuum hó-
minum.

Os habent, et non loquéntur:
* óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient:
* neque enim est spíritus in ore
ipsórum.

Símiles illis fiant qui faciunt ea:
* et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dó-
mino: * domus Aaron, benedíci-
te Dómino.

Domus Levi, benedícite Dó-
mino: * qui timétis Dóminum,
benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion,

* qui hábitat in Jerúsalem.

Psalmus 135

CONFITÉMINI Dómino quó-
niam bonus: * quóniam in
ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: *
quóniam in ætérnum misericór-
dia ejus.

Confitémini Dómino domi-
nórum: * quóniam in ætérnum
misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna so-
lus: * quóniam in ætérnum mise-
ricórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu: *
quóniam in ætérnum misericór-
dia ejus.

Qui firmávit terram super
aquas: * quóniam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: *
quóniam in ætérnum misericór-
dia ejus.

Solem in potestátem diéi: *
quóniam in ætérnum misericór-
dia ejus.

Lunam, et stellas in potestá-
tem noctis: * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Qui percussit Ægyptum cum
primogénitis eórum: * quóniam
in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de medio eó-
rum: * quóniam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio ex-

célso: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit Mare Rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israë̃l per médium ejus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtutem ejus in Mari Rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon, regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og, regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israë̃l, servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Psalmus 136

SUPER flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio ejus, * spéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini: * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * obliuióni detur délixtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui:

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípío lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt: Exinanite, exinaníte * usque ad fundaméntum in

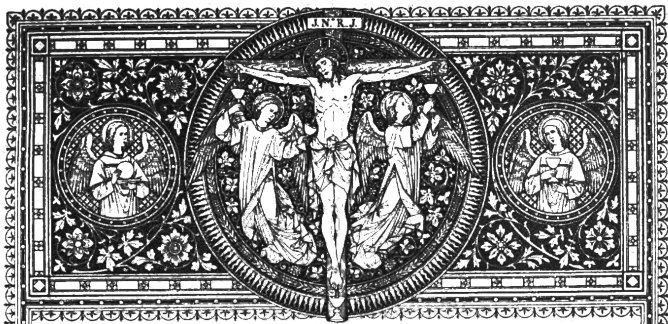
ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributió-
nem tuam, quam retribuísti no-
bis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet
párvulos tuos ad petram.

ad Completorium

Ut in Dominica, supra, 40.

Feria Sexta

ad Matutinum Psalmus 80

EXSULTÁTE Deo, adjutori no-
stro: * jubilate Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date tým-
panum: * psaltérium jucúndum
cum cíthara.

Buccínáte in Noeménia tuba, *
in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est:
* et júdicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit
illud, cum exíret de terra Ægyp-
ti: * linguam, quam non nóverat,
audivit.

Divértit ab onéribus dorsum
ejus: * manus ejus in cóphino ser-

viérunt.

In tribulatióne invocásti me,
et liberávi te: * exaudívi te in ab-
scóndito tempestátis: probávi te
apud aquam contradíctiōnis.

Audi, pópulus meus, et conte-
stábor te: * Israël, si audieris me,
non erit in te deus recens, neque
adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus,
Deus tuus, qui edúxi te de ter-
ra Ægypti: * diláta os tuum, et
implébo illud.

Et non audivit pópulus meus
vocem meam: * et Israël non in-
téndit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidé-

ria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me:

* Israël si in viis meis ambuláset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81

DEUS stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijudicat.

Usquequo judicátis iniquitatem: * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo: * húmilem, et páuperem justificáte.

Erípíte páuperem: * et egénium de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de príncipibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram: *

quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Psalmus 82

DEUS, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memoretur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimiter: * simul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernacula Idumæórum et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Ámalec: * alienígenæ cum habitántibus Týrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Jabin in torrén-te Cisson.

Disperierunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: * qui dixerunt: Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut ro-

tam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persecúeris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi: * et confundántur et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83

QUAM dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benediçtióem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Domine, Deus virtútum, exáudi oratióem meam: * áuribus pèrcipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super mília.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritatem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocentia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Psalmus 84

BENEDIXISTI, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatióis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatió-

nem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntibus eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviáverunt sibi: * iustitia, et pax osculáte sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustitia de cælo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85

INCLÍNA, Dómine, aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam

levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pécipe, Dómine, orationem meam: * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iniqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérent te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserá-

tor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíliæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Psalmus 86

FUNDAMÉNTA ejus in món-
tibus sanctis: * diligit Dó-
minus portas Sion super ómnia
tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * cí-
vitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babyló-
nis * sciéntium me.

Ecce, alienígenæ, et Tyrus, et
pópulus Æthiopum, * hi fuérunt
illic.

Numquid Sion dicet: Homo,
et homo natus est in ea: * et ipse
fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptú-
ris populórum, et princípum: *
horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * ha-
bitatio est in te.

Psalmus 87

DOMINE, Deus salútis meæ: *
in die clamávi, et nocte co-
ram te.

Intret in conspéctu tuo oratio
mea: * inclína aurem tuam ad pre-

cem meam:

Quia repléta est malis ánima
mea: * et vita mea inférno appro-
pinquávit.

Æstimátus sum cum descen-
déntibus in lacum: * factus sum
sicut homo sine adjutório, inter
mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in
sepúlcris, quorum non es memor
ámplius: * et ipsi de manu tua re-
púlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri:
* in tenebrósis, et in umbra mor-
tis.

Super me confirmátus est fu-
ror tuus: * et omnes fluctus tuos
induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me:
* posuérunt me abominatióem
sibi.

Tráditus sum, et non egredié-
bar: * óculi mei languérunt præ
inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota
die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mira-
bília: * aut médici suscitábunt, et
confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in
sepúlcro misericórdiam tuam, *
et veritátem tuam in perditiónem?

Numquid cognoscéntur in té-
nebris mirabília tua, * et justítia
tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi:

* et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repellis orationem meam: * avértis faciē tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedērunt me sicut aqua tota die: * circumdedērunt me simul.

Elongásti a me amicum et proximum: * et notos meos a miseria.

Psalmus 88

MISERICÓRDIAS Dómini * in ætérnum cantábo. ¶ In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine: * etenim veritátem tuam in ecclésia sanctorum.

Quóniam quis in núbibus

æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificátur in consilio sanctorum: * magnus et terribilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtutum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtutis tuæ dispersísti inimicos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundásti: * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua: * justítia et iudicium præparatio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcedent faciē tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatióem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die: * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtutis eorum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assumptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis, et dixisti: * Pó sui adiutorium in potente: et exaltávi eléctum de plebe mea.

Inveni David, servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimicos ejus: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus dexteram ejus.

Ipsé invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salutis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsu præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem dereliquerint filii

ejus legem meam: * et in iudiciis meis non ambuláverint:

Si iustítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodierint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procedunt de lábiis meis, non fáciám írrita.

Semel jurávi in sancto meo: Si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum: et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est opprobrium vicínis suis.

Exaltásti dexteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimicos ejus.

Avertísti adiutorium gládii

ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritate tua?

Memor esto, Dómine, opprobrii servórum tuórum * (quod continui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatióne Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Psalmus 93

DEUS ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaitáre, qui júdicas terram: * redde retributióne supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloria-

búntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Viduam, et ádvenam interfecerunt: * et pupílos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intélligite, insipientes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non arguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatióne hóminum, * quóniam vana sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine *: et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelinquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitá-

tem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tua lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti: * et ságuinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adiutoriúm spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum disperdet eos: * disperdet illos Dóminus, Deus noster.

Psalmus 95

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est

super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: commovéatur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte tua.

Psalmus 96

DOMINUS regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu

ejus: * iustitia, et iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt caeli iustitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum, omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exsultaverunt filiae Judae, * propter iudicia tua, Domine:

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde laetitia.

Laetamini, iusti, in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

ad Laudes

Psalmus 50

Ut supra, 53.

Psalmus 142

DOMINE, exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: * exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo: * quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos saeculi: * et anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me, Domine: * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me: * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua

ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spirítus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Psalmus 62

Ut supra, 26.

Psalmus 66

Ut supra, 26.

Canticum Habacuc

DOMINE, audívi auditióne tuam, * et tímui. ¶ Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruiet cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * cónua in mánibus ejus:

Ibi abscondita est fortitúdo ejus: * ante faciē ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiopiæ, * turbabúntur pelles terræ Máidian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascēdes super equos tuos: * et quadrigæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tribubus quæ locútus es.

Flávios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna steterunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo impii: * denudásti fundaméntum

ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscón-dito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audiui, et conturbátus est ven-ter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribula-tiónis: * ut ascéndam ad pópu-lum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et ar-va non áfferent cibum.

Abscindétur de ovfli pecus: * et non erit arméntum in præsépi-bus.

Ego autem in Dómino gaudé-bo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cer-vórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Psalmus 148

Ut supra, 27.

Psalmus 149

Ut supra, 28.

Psalmus 150

Ut supra, 28.

ad Primam

Psalmus 53

Ut supra, 29.

Psalmus 21

DEUS, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúate mea verba delic-tórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi fac-ti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisé-runt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quó-niam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubé-ribus matris mea. In te projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me.

Quóniam tribulatio próxima est: * quóniam non est qui adjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et in-spexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxiliium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitá-

tem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunť eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terra:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérse fámi-liæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino gene-

rátio ventúra: * et annuntiábunt
cæli iustítiam ejus pópulo qui na-
scétur, quem fecit Dóminus.

Psalmus 118, i

Ut supra, 30.

Psalmus 118, ii

Ut supra, 31.

ad Tertiam

Ut in Dominica, supra, 31.

ad Sextam

Ut in Dominica, supra, 33.

ad Nonam

Ut in Dominica, supra, 35.

ad Vesperas

Psalmus 137

CONFITÉBOR tibi, Dómine,
in toto corde meo: * quó-
niam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psal-
lam tibi: * adorábo ad templum
sanctum tuum, et confitébor nó-
mini tuo.

Super misericórdia tua, et veri-
táte tua: * quóniam magnificásti
super omne, nomen sanctum tu-
um.

In quacúmque die invocávero
te, exáudi me: * multiplicábis in
ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine,
omnes reges terræ: * quia audié-
runt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: *
quóniam magna est glória Dómi-
ni.

Quóniam excélsus Dóminus,
et humília respicit: * et alta a lon-
ge cognóscit.

Si ambulávero in médio tribu-
latiónis, vivificábis me: * et super
iram inimicórum meórum exten-
dísti manum tuam, et salvum me
fecit dextera tua.

Dóminus retríbuet pro me: *
Dómine, misericórdia tua in sæ-
culum: ópera mánuum tuárum
ne despicias.

Psalmus 138

DOMINE, probásti me, et co-
gnovísti me: * tu cognovísti
sessiónem meam, et resurrectió-
nem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas
de longe: * sémitam meam, et fu-
nículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti:
* quia non est sermo in lingua
mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti
ómnia novíssima, et antíqua: *
tu formásti me, et posuísti super
me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua
ex me: * confortáta est, et non
pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et
quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic
es: * si descéndero in inférnum,
ades.

Si sumpsero pennas meas dilú-

culo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me dextera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea ín delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribiliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinem, declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: *

Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognóscite sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Psalmus 139

ERIPPE me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant proelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super ca-

put meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desiderio meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies éos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápiunt in intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dóminus iudícium ínopis: * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen iústi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Psalmus 140

DOMINE, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínus.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communi-

cábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóriis non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absorpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Psalmus 141

VOCE mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiómem meam, * et tribulatiómem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam: * et non erat qui cognó-

sceret me.

Périit fuga a me, * et non est
qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * di-
xi: Tu es spes mea, pórtio mea in
terra vivéntium.

Inténde ad deprecaciónem me-
am: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecúentibus

me: * quia confortáti sunt super
me.

Educ de custódia ánimam me-
am ad confiténdum nómini tuo:
* me expéctant iústi, donec retrí-
buas mihi.

ad Completorium

Ut in Dominica, supra, 40.

Sabbato

ad Matutinum

Psalmus 97

CANTÁTE Dómino cánticum
novum: * quia mirabília fe-
cit.

Salvavit sibi dextera ejus: * et
bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutá-
re suum: * in conspéctu géntium

revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ
suæ, * et veritátis suæ dómui
Israël.

Vidérunt omnes términi terræ
* salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: *
cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in

cítthara et voce psalmi: * in tubis
ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98

DOMINUS regnávít, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terribile, et sanctum est: * et honor regis judícium diligit.

Tu parásti directiões: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdóti-
bus ejus: * et Sámuel inter eos,
qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna
nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus,

* et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Psalmus 99

Ut supra, 25.

Psalmus 100

MISERICÓRDIAM, et judícium * cantábo tibi, Dómine: ¶ Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiões odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam: *

qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispéderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Psalmus 101

DOMINE, exáudi oratióem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóriter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsít os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyc-tícorax in domicilio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimici mei: * et qui laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declináverunt: * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndó pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitatem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102

BENEDIC, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et míseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dómi-

nus: * et júdiciu[m] ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israë[el] voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et iustítia illíus in fílios filiío-

rum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémoires sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsius ómnibus dominábitur.

Benedicite Dómino, omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedicite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedicite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominationis ejus, bédedic, ánima mea, Dómino.

Psalmus 103

BENEDIC, ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessióem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super penas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et miníistros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stábunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in conválibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superioriibus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílalet faciém in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvæ.

Catuli leonum rugientes, ut rapiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt: * et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum: * et ad operationem suam usque ad vespèrum.

Quam magnificata sunt opera tua, Dómine! * omnia in sapientia fecísti: impléta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiosum manibus: * illic reptilia, quorum non est númerus.

Animalia pusilla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudendum ei: * omnia a te expectant ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent: * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur: * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur: * et renovabis faciem terræ.

Sit gloria Dómini in sæculum:

* lætabitur Dóminus in operibus suis:

Qui respicit terram, et facit eam tremere: * qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quàmdiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum: * ego vero delectabor in Dómino.

Deficiant peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint: * benedic, ánima mea, Dómino.

Psalmus 104

CONFITEMINI Dómino, et invocate nomen ejus: * annuntiáte inter gentes opera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte omnia mirabilia ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætetur cor quærentium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite faciem ejus semper.

Mementóte mirabilium ejus, quæ fecit: * prodigia ejus, et iudicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * filii Jacab, electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in universa terra iudicia ejus.

Memor fuit in sæculum testamenti sui: * verbi, quod mandavit in mille generationes:

Quod dispósuit ad Abraham:

* et juramenti sui ad Isaac:

Et stáruit illud Jacob in præcéptum: * et Israëlin testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et incolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et deregno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis: * et corripuit pro eis reges.

Nolíte tângere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessiónis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * et senes ejus pru-

déntiam docéret.

Et intrávit Israëlin Ægýptum:

* et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer: * et firmávit eum super inimicos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus: * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sanguinem: * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit coenomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lígnum fínium eórum.

Dixit, et venit locústæ, et bruchus, * cujus non erat número:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit om-

nem fructum terræ eorum.

Et percussit omne primogénitum in terra eorum: * primítias omnis labóris eorum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tríbutus eorum infirmus.

Lætata est Ægýptus in profectiōne eorum: * quia incúbuit timor eorum super eos.

Expándit nubem in protectiōnem eorum, * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco fúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit populum suum in exsultatiōne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * et labóres populórum posséderunt:

Ut custódiant justificatiōnes ejus, * et legem ejus requírant.

Psalmus 105

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus: * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciat omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt iudícium, * et fáciunt iustitiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémoires multitudínis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est: * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos; * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus: * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus: * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscén-

tiam in deserto: * et tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum: * et misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris: * Aaron, sanctum Domini.

Aperta est terra, et deglutivit Dathan: * et operuit super congregationem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum: * flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb: * et adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam * in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, * qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham: terribilia in Mari Rubro.

Et dixit ut disperderet eos: * si non Moyses, electus ejus, stetisset in confractiōe in conspectu ejus:

Ut averteret iram ejus ne disperderet eos: * et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem:

Non crediderunt verbo ejus, et murmuraverunt in tabernaculis suis: * non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos: * ut prosterneret eos in deserto:

Et ut deiceret semen eorum in nationibus: * et dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor: * et comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventiōibus suis: * et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placavit: * et cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in justitiam, * in generationem et generationem usque in sempiternum.

Et irritaverunt eum ad Aquas contradictionis: * et vexatus est Moyses propter eos: quia exacerbaverunt spiritum ejus.

Et distinxit in labiis suis: * non disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commisti sunt inter gentes, et didicerunt opera eorum: et servierunt sculptilibus eorum: * et factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, * et filias suas demoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem: * sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, et contaminata est in operibus eorum: * et fornicati sunt in adinventiōibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus gén-tium: * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub má-nibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consilio suo: * et humiliáti sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur: * et audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pœnítuit eum secúndum multítudinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster: * et cóngrega nos de natió-nibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Psalmus 106

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redépti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci: * et de regiónibus con-

gregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de neces-sitatibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatió-nis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fí-liis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consilium Altissimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de neces-sitatibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum dirúpit.

Confiteántur Dómino miseri-

córdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas æreas: * et vectes ferreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitatis eorum: * propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum: * et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eorum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitiis eorum.

Confiteántur Dómino misericordiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návis, * facientes operatióne in aquis multis.

Ipsi viderunt ópera Dómini, * et mirabilia ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procélæ: * et exaltati sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos, et descendunt usque ad abyssos: * anima eorum in malis tabescébat.

Turbati sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eorum devorata est.

Et clamaverunt ad Dóminum

cum tribularéntur: * et de necessitatibus eorum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram: * et siluerunt fluctus ejus.

Et lætati sunt quia siluerunt: * et dedúxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteántur Dómino misericordiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in désertum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsuginem, * a malítia inhabitantium in ea.

Pósuit désertum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitatem habitatiónis.

Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas: * et fecerunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicati sunt nimis: * et juménta eorum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexati sunt a tribulatióne malórum, et dolore.

Effusa est contéptio super príncipes: * et errare fecit eos in invio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia:
* et pósuit sicut oves familias.

Vidébunt recti, et lætabúntur:
* et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc?
* et intélliget misericórdias Dómini?

Psalmus 107

PARÁTUM cor meum, Deus,
parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge,
psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natióibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cælos, Deus, et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculorum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraïm suscèptio capitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calcea-

méntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108

DEUS, laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnávérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsus me mala pro bonis: * et ódium pro dilectiόne mea.

Constitúe super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani: * et

uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatió nibus suis.

Scrutétur fænerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memó ria eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiόnem, et véniet ei: * et nóluit benedictiόnem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiόnem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus áni-

mam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Libera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusiόne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

ad Laudes

Psalmus 50

Ut supra, 53.

Psalmus 91

BONUM est confiteri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus

in me malignántibus áudiet auris mea.

Iústus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nóstri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus nóster: * et non est iniquitas in eo.

Psalmus 62

Ut supra, 26.

Psalmus 66

Ut supra, 26.

Canticum Móysis

AUDÍTE, cæli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plávia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo:

Date magnificéntiam Deo nóstro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, iústus et rectus. * Peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus:

Generátio prava atque pervér-sa. * Hæccine reddis Dómino, pó-

pule stulte et insipiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possedit te, et fecit, et creavit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes singulas:

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes: * quando separábat filios Adam,

Constituit téminos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invenit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet mera-císsimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatió nibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuít dereliquísti, * et oblítus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum filii sui et filia.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum:

Generátio enim perversa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis:

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succensus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima:

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combáret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:

Dentes bestíarum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac virginem, lacténtem cum hómine sené.

Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dicerent: * Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persecúatur unus mille, * et duo fugent decem míl-

lia?

Nonne ídeo, quia Deus suos véndidit eos, * et Dóminus clúsit illos?

Non enim est Deus nóster ut dii eórum: * et inimíci nóstri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ:

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel draconum vinum eórum, * et venenum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labáture eórum:

Juxta est dies perditiónis, * et adesse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam? bibébant vinum libáminum:

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me:

Ego occídám, et ego vivere fáciám: percútiam, et ego sanábo, *

et non est qui de manu mea possit erüere.

Levábo ad cælum manum meam, et dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acüero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit iudícium manus mea:

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retribuam.

Inebriábo sagíttas meas sáanguine, * et gládus meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus, * quia sáanguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindiçtam retríbuet in hóstes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Psalmus 148

Ut supra, 27.

Psalmus 149

Ut supra, 28.

Psalmus 150

Ut supra, 28.

ad Primam

Psalmus 53

Ut supra, 29.

Psalmus 118, i

Ut supra, 30.

Psalmus 118, ii

Ut supra, 31.

ad Tertiam

Ut in Dominica, supra, 31.

ad Sextam

Ut in Dominica, supra, 33.

ad Nonam

Ut in Dominica, supra, 35.

ad Vesperas

Psalmus 143

BENEDÍCTUS Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum * suscep̃tor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætereunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgora coruscationem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et libera me de aquis

multis: * de manu filiórū alienórū.

Quorū os locútum est vanitatem: * et dēxtera eórū, dēxtera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salutem régibus: * qui redemísti David, servum tuum, de gládio maligno: éripe me.

Et érue me de manu filiórū alienórū, quorū os locútum est vanitatem: * et dēxtera eórū, dēxtera iniquitátis:

Quorū filii, sicut novélle plantatiónes * in juventúte sua.

Filiæ eórū compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórū plena, * eruťántia ex hoc in illud.

Oves eórū fetósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórū crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in plateis eórū.

Beátum dixerunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Psalmus 144

EXALTÁBO te, Deus meus, rex: * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam ti-

bi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirábília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eruťábunt: * et justítia tua exsultábunt.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérssis: * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéatur:

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus

verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elídos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimam benedictióne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritaté.

Voluntátem timéntium se fáciat: * et deprecationem eórum exáudiat: et salvos fáciat eos.

Custódit Dóminus omnes diligétes se: * et omnes peccatóres disperdet.

Laudatióem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Psalmus 145

LAUDA, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die

períbunt omnes cogitatióes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino, Deo ipsius: * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, qua in eis sunt.

Qui custódit veritaté in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elídos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscipiet: * et vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatióem et generatióem.

Psalmus 146

LAUDÁTE Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudatio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus * dispersiões Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et allígat contritióes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ

eius non est námerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccátóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confesiónē: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui producít in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbīs viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

Psalmus 147

LAUDA, Jerúsalem, Dóminus: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit Spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

ad Completorium

Ut in Dominica, supra, 40.

Ad additionales Materiam

Hymnus Ambrosianus

TE DEUM laudamus: * te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem * omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et universæ Potestates:

Tibi Cherubim et Seraphim * incessabili voce proclamant:

Fit reverentia

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus * Apostolorum chorus,

Te Prophetarum * laudabilis numerus,

Te Martyrum candidatus * laudat exercitus.

Te per orbem terrarum * sancta confitetur Ecclesia,

Patrem * immensæ majestatis;

Venerandum tuum verum * et unicum Filium;

Sanctum quoque * Paraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriæ, * Christe.

Tu Patris * sempiternus es Filius.

Fit reverentia

Tu, ad liberandum suscepturus hominem, * non horruisti Virginis uterum.

Tu, devicto mortis aculeo, * aperuisti credentibus regna cælorum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in gloria Patris.

Judex crederis * esse venturus.

Sequens versus dicitur flexis genibus.

Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni, * quos pretioso sanguine redemisti.

Æterna fac cum Sanctis tuis * in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum, Domine, * et benedic hereditati tuæ.

Et rege eos, * et extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies * benedicimus te;

Fit reverentia, secundum consuetudinem.

Et laudamus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignare, Domine, die isto * sine peccato nos custodire.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos, * quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi: * non confundar in æternum.

Canticum Zachariæ

BENEDICTUS † Dominus
Deus Israël, quia visitavit, et
fecit redemptionem plebis suæ:

et erexit cornu salutis nobis in
domo David pueri sui,

sicut locutus est per os sancto-
rum, qui a sæculo sunt, prophe-
tarum ejus:

salutem ex inimicis nostris, et
de manu omnium qui oderunt
nos:

ad faciendam misericordiam
cum patribus nostris: et memo-
rari testamenti sui sancti:

jusjurandum, quod juravit ad
Abraham patrem nostrum, datu-
rum se nobis

ut sine timore, de manu inimi-
corum nostrorum liberati, servia-
mus illi

in sanctitate et justitia coram
ipso, omnibus diebus nostris.

Et tu puer, propheta Altissimi
vocaberis: præbis enim ante fa-
ciem Domini parare vias ejus,

ad dandam scientiam salutis
plebi ejus in remissionem pecca-
torum eorum

per viscera misericordiæ Dei
nostrī, in quibus visitavit nos,
oriens ex alto:

illuminare his qui in tenebris
et in umbra mortis sedent: ad di-
rigendos pedes nostros in viam
pacis.

Gloria Patri, et Filio, et Spiri-
tui Sancto. Sicut erat in princi-
pio, et nunc, et semper, et in sæ-
cula sæculorum. Amen.

Canticum B. Mariæ Virginis

MAGNIFICAT † anima mea
Dominum: ¶ et exsulta-
vit spiritus meus in Deo salutari
meo.

Quia respexit humilitatem an-
cillæ suæ: ecce enim ex hoc bea-
tam me dicent omnes generatio-
nes,

quia fecit mihi magna qui po-

tens est: et sanctum nomen ejus,
et misericordia ejus a progenie
in progenies timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio
suo: dispersit superbos mente
cordis sui.

Deposuit potentes de sede, et
exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis: et

divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum,
recordatus misericordiæ suæ:

sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini ejus in

sæcula.

✠. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. **R.** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Antiphonæ Finales Beatæ Mariæ Virginis

A sabbato ante dominicam I Adventus usque ad diem I februarii inclusive:

Ant. Alma Redemptoris Mater, quæ pervia cæli / Porta manes, et stella maris, succurre cadenti, / Surgere qui curat, populo: tu quæ genuisti, / Natura mirante, tuum sanctum Genitorem, / Virgo prius ac posterius, Gabrielis ab ore / Sumens illud Ave, peccatorum miserere.

Usque ad diem 23 decembris:

✠. Angelus Domini nuntiavit Mariæ. **R.** Et concepit de Spiritu Sancto.

Oratio. Oremus. ✠. Gratiam tuam, quæsumus, Domine, mentibus nostris infunde: ut, qui, Angelo nuntiante, Christi Filii tui incarnationem cognovimus; per passionem ejus et crucem, ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

A die 24 decembris:

✠. Post partum, Virgo, inviolata permansiisti. **R.** Dei Genetrix, intercede pro nobis.

Oratio. Oremus. ✠. Deus, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fecunda, humano generi præmia præstitisti: tribue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere, Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum. **R.** Amen.

A die 2 februarii usque ad feriam IV Hebdomadæ sanctæ inclusive:

Ant. Ave, Regina cælorum, / Ave, Domina Angelorum: / Salve, radix, salve, porta, / Ex qua mundo lux est orta: / Gaude, Virgo gloriosa, / Super omnes speciosa, / Vale, o valde decora, / Et pro nobis Christum exora.

✠. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. **R.** Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Oratio. Oremus. *ψ.* Concede, misericors Deus, fragilitati nostræ præsidium: ut, qui sanctæ Dei Genetricis memoriam agimus; intercessionis ejus auxilio, a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum Dominum nostrum. *℞.* Amen.

A dominica Paschatis usque ad feriam VI infra octavam Pentecostes inclusive:

Ant. Regina cæli, lætare, alleluja; / Quia quem meruisti portare, alleluja, / Resurrexit, sicut dixit, alleluja; / Ora pro nobis Deum, alleluja.

ψ. Gaude et lætare, Virgo Maria, alleluja. *℞.* Quia surrexit Dominus vere, alleluja.

Oratio. Oremus. *ψ.* Deus, qui per resurrectionem Filii tui, Domini nostri Jesu Christi, mundum lætificare dignatus es: præsta, quæsumus; ut, per ejus Genetricem Virginem Mariam, perpetuæ capiamus gaudia vitæ. Per eundem Christum Dominum nostrum. *℞.* Amen.

A sabbato post octavam Penteco-

stes usque ad feriam VI ante dominicam I Adventus inclusive:

Ant. Salve, Regina, Mater misericordiæ; / Vita, dulcedo, et spes nostra, salve. / Ad te clamamus, exsules filii Hevæ. / Ad te suspiramus, gementes et flentes, in hac lacrimarum valle. / Eia ergo, advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte. / Et Jesum, benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exsiliū ostende. / O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

ψ. Ora pro nobis, sancta Dei Genetrix. *℞.* Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio. Oremus. *ψ.* Omnipotens sempiterne Deus, qui gloriosæ Virginis Matris Mariæ corpus et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur, Spiritu Sancto cooperante, præparasti: da ut cujus commemoratione lætamur, ejus pia intercessione, ab instantibus malis et a morte perpetua liberemur. Per eundem Christum Dominum nostrum. *℞.* Amen.

Symbolum Athanasium

UICÚMQUE vult salvus esse,
* ante ómnia opus est, ut
téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram
inviolatámque serváverit, * abs-
que dúbio in ætérnum peribit.

Fides autem cathólica hæc est:
* ut unum Deum in Trinitáte, et
Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas,
* neque substántiam sepa-
rántes.

Alia est enim persóna Patris,
ália Fílii, * ália Spíritus Sancti:

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus
Sancti una est divínitas, * æquális
glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis
Spíritus Sanctus.

Incréátus Pater, increátus Fí-
lius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fí-
lius, * imménsus Spíritus Sanc-
tus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius,
* ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed
unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres
imménsi, * sed unus increátus, et
unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater,
omnípotens Fílius, * omnípotens

Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipotén-
tes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, *
Deus Spíritus Sanctus.

Ut tamen non tres Dii, * sed
unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus
Fílius, * Dóminus Spíritus Sanc-
tus.

Et tamen non tres Dómini, *
sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unam-
quámque persónam Deum ac
Dóminum confitéri christiána ve-
ritáte compéllimur: * ita tres
Deos aut Dóminos dícere cathó-
lica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec
creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non
factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fí-
lio: * non factus, nec creátus, nec
génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Pa-
tres: unus Fílius, non tres Fílii: *
unus Spíritus Sanctus, non tres
Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius
aut postérius, nihil majus aut mi-
nus: * sed totæ tres persónæ coæ-
térnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únititas in Trinitate, et Trinitas in unitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem, * ut Incarnationem quoque Domini nostri Jesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta ut credamus et confiteamur, * quia Dominus noster Jesus Christus, Dei Filius, Deus et homo est.

Deus est ex substantia Patris ante sæcula genitus: * et homo est ex substantia matris in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo: * ex anima rationali et humana carne subsistens.

Æqualis Patri secundum divinitatem: * minor Patre secundum humanitatem.

Qui licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversione divinitatis in carnem, * sed assumptione humanitatis in

Deum.

Unus omnino, non confusione substantiæ, * sed unitate personæ.

Nam sicut anima rationalis et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra: descendit ad inferos: * tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: * inde venturus est judicare vivos et mortuos.

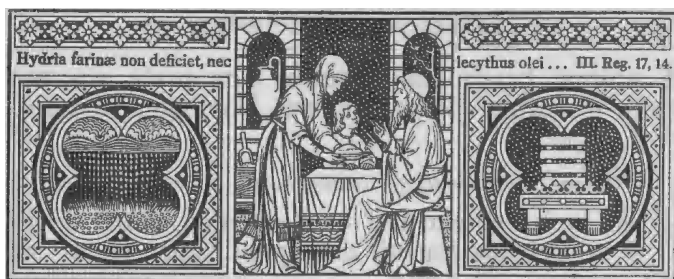
Ad cujus adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis; * et reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam: * qui vero mala, in ignem æternum.

Hæc est fides catholica, * quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

✠. Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

℟. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

Preces in Prandiis et Cenis

Ante Prandium

Sacerdos benedicturus mensam incipit:

Benedicite,

et alii repetunt:

Benedicite.

Deinde sacerdos incipit versum:

Oculi omnium, et alii prosequuntur: In te sperant, Domine, et tu das escam illorum in tempore opportuno. Aperis tu manum tuam, et imple omne animal benedictione.

ψ. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

ψ. Kyrie, eleison. R. Christe, eleison. ψ. Kyrie, eleison.

Pater noster, **secreto usque ad**

ψ. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Postea sacerdos dicit:

Oremus. Benedic, Domine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumpturi. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Deinde lector: Jube, domne, benedicere.

Benedictio Mensæ cælestis participes faciat nos Rex æternæ gloriæ. R. Amen.

Post Prandium

aguntur gratiæ hoc modo:

Dicto a lectore Tu autem, Domine, miserere nobis. R. Deo gratias.

Omnes surgunt.

Sacerdos incipit: ψ. Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua. R. Et Sancti tui benedicant tibi.

ψ. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in

sæcula sæculorum. Amen.

Postea sacerdos absolute dicat:

Agimus tibi gratias, omnipotens Deus, pro universis beneficiis tuis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. 50, 53, vel Ps. 116, 56. Nota editoris: Ps. 50 in Septuagesima usque ad Sabbatum Sanctum idoneus videtur, Ps. 116 in aliis temporibus.

ψ. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. **R.** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

ψ. Kyrie, eleison. **R.** Christe, eleison. **ψ.** Kyrie, eleison.

Sacerdos dicit Pater noster, quod cum aliis secreto prosequitur usque ad

ψ. Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

ψ. Dispersit, dedit pauperibus. **R.** Justitia ejus manet in sæculum sæculi.

ψ. Benedicam Dominum in omni tempore. **R.** Semper laus ejus in ore meo.

ψ. In Domino laudabitur anima mea. **R.** Audiant mansueti, et lætentur.

ψ. Magnificate Dominum mecum. **R.** Et exaltemus nomen ejus in idipsum.

ψ. Sit nomen Domini benedictum. **R.** Ex hoc nunc et usque in

sæculum.

Deinde sacerdos absolute dicat:

Retribuat dignare, Domine, omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum, vitam æternam. **R.** Amen.

ψ. Benedicamus Domino. **R.** Deo gratias.

ψ. Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

Pater noster, **totum secreto.**

Quo finito, sacerdos dicit:

ψ. Deus det nobis suam pacem. **R.** Amen.

Ante Cenam

Sacerdos benedicturus mensam incipit:

Benedicite, **et alii repetunt:** Benedicite.

Deinde sacerdos incipit versum:

Edent pauperes, **et alii prosequuntur:** Et saturabuntur, et laudabunt Dominum qui requirunt eum: vivent corda eorum in sæculum sæculi.

ψ. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. **R.** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

ψ. Kyrie, eleison. **R.** Christe, eleison. **ψ.** Kyrie, eleison.

Sacerdos dicit Pater noster, quod cum aliis secreto prosequitur usque ad

✠. Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo.

Oremus. Benedic, Domine, nos et hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumpturi. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

✠. Jube, domne, benedicere.

Benedictio Ad cenam vitæ æternæ perducatur nos Rex æternæ gloriæ. *R.* Amen.

Post Cenam

Aguntur gratiæ ut post prandium, sed dicitur:

✠. Memoriam fecit mirabi-

lium suorum misericors et miserator Dominus. *R.* Escam dedit timentibus se.

✠. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *R.* Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Benedictus Deus in donis suis, et sanctus in omnibus operibus suis: Qui vivit et regnat in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. 116
Laudate Dominum, omnes Gentes, 56.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cena.

Itinerarium

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis * et prosperitatis dirigat nos omnipotens et misericors Dominus, et Angelus Raphaël comitetur nobiscum in via; ut cum pace, salute et gaudio revertamur ad propria.

Canticum Zachariæ, ut supra,
142.

Ant. In viam pacis * et prosperitatis dirigat nos omnipotens et misericors Dominus, et Angelus Raphaël comitetur nobiscum in

via; ut cum pace, salute et gaudio revertamur ad propria.

✠. Kyrie, eleison. *R.* Christe, eleison. ✠. Kyrie, eleison.

Pater noster, **secreto usque ad**

✠. Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo.

✠. Salvos fac servos tuos. *R.* Deus meus, sperantes in te.

✠. Mitte nobis, Domine, auxilium de sancto. *R.* Et de Sion tuere nos.

✠. Eſto nobis, Domine, turris fortitudinis. *R.* A facie inimici.

✠. Nihil proficiat inimicus in

nobis. **R.** Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

Ps. Benedictus Dominus die cotidie. **R.** Prosperum iter faciat nobis Deus salutarium nostrorum.

Ps. Vias tuas, Domine, demonstra nobis. **R.** Et semitas tuas edoce nos.

Ps. Utinam dirigantur viæ nostræ. **R.** Ad custodiendas justificationes tuas.

Ps. Erunt prava in directa. **R.** Et aspera in vias planas.

Ps. Angelis suis Deus mandavit de te. **R.** Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ps. Domine, exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat.

Ps. Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DEUS, qui filios Israël per maris medium sicco vestigio ire fecisti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandisti: tribue nobis, quæsumus, iter prosperum tempusque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto comite, ad eum quo pergimus locum, ac deum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeamus.

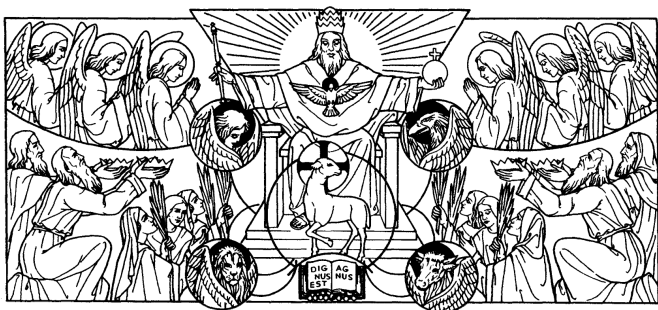
DEUS, qui Abraham puerum tuum, de Ur Chaldæorum

eductum, per omnes suæ peregrinationis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos famulos tuos custodire digneris: esto nobis, Domine, in procinctu suffragium, in via solatium, in æstu umbraculum, in pluvia et frigore tegumentum, in lætitudine vehiculum, in adversitate præsidium, in lubrico baculus, in naufragio portus; ut, te duce, quo tendimus, prospere perveniamus, et demum incolumes ad propria redeamus.

ADESTO, quæsumus, Domine, supplicationibus nostris: et viam famulorum tuorum in salutis tuæ prosperitate dispone; ut, inter omnes viæ et vitæ hujus varietates, tuo semper protegamus auxilio.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus: ut familia tua per viam salutis incedat; et, beati Joannis Præcursoris hortamenta sectando, ad eum, quem prædixit, secura perveniat, Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Ps. Procedamus in pace. **R.** In nomine Domini. Amen.

Litaniæ Approbatæ

Litaniæ Sanctorum

ψ. Kýrie, eléison. R. Chríste, eléison. ψ. Kýrie, eléison.

R. Chríste, audi nos. ψ. Chríste, exáudi nos.

ψ. Pater de cælis, Deus, R. miserére nobis.

ψ. Fili, Redemptor mundi, Deus, R. miserére nobis.

ψ. Spíritus Sancte, Deus, R. miserére nobis.

ψ. Sancta Trínitas, unus Deus, R. miserére nobis.

ψ. Sancta María, R. ora pro nobis.

ψ. Sancta Dei Génatrix, R. ora pro nobis.

ψ. Sancta Virgo vírginum, R. ora pro nobis.

ψ. Sancte Míchaël, R. ora pro nobis.

ψ. Sancte Gábriel, R. ora pro nobis.

ψ. Sancte Ráphaël, R. ora pro nobis.

ψ. Omnes sancti Ángeli et Archángeli, R. oráte pro nobis.

ψ. Omnes sancti beatórum Spírituum órdines, R. oráte pro nobis.

ψ. Sancte Joánnes Baptísta, R. ora pro nobis.

ψ. Sancte Joseph, R. ora pro nobis.

ψ. Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, R. oráte pro nobis.

ψ. Sancte Petre, R. ora pro nobis.

ψ. Sancte Paule, R. ora pro nobis.

ψ. Sancte Andréa, R. ora pro nobis.

ψ. Sancte Jacóbe, R. ora pro nobis.

ψ. Sancte Joánnes, R. ora pro nobis.

✠. Sancte Thoma, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Jacóbe, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Philíppe, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Bartolomæe, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Matthæe, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Simon, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Thaddæe, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Matthía, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Bárnaba, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Luca, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Marce, *R.* ora pro nobis.

✠. Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, *R.* oráte pro nobis.

✠. Omnes sancti Discípuli Domini, *R.* oráte pro nobis.

✠. Omnes sancti Innocéntes, *R.* oráte pro nobis.

✠. Sancte Stéphane, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Laurénti, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Vincénti, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancti Fabiáne et Sebastíane, *R.* oráte pro nobis.

✠. Sancti Joánnes et Paule, *R.* oráte pro nobis.

✠. Sancti Cosma et Damiáne, *R.* oráte pro nobis.

✠. Sancti Gervási et Protási, *R.* oráte pro nobis.

✠. Omnes sancti Mártires, *R.* oráte pro nobis.

✠. Sancte Silvéster, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Gregóri, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Ambrósi, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Augustíne, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Hierónyme, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Martíne, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Nicolæe, *R.* ora pro nobis.

✠. Omnes sancti Pontífices et Confessóres, *R.* oráte pro nobis.

✠. Omnes sancti Doctóres, *R.* oráte pro nobis.

✠. Sancte Antóni, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Benedícte, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Bernárde, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Domínice, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Francísce, *R.* ora pro nobis.

✠. Omnes sancti Sacerdotes et Levitæ, *R.* orate pro nobis.

✠. Omnes sancti Monachi et Eremitæ, *R.* orate pro nobis.

✠. Sancta Maria Magdalena, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancta Agatha, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancta Lucia, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancta Agnes, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancta Cæcilia, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancta Catharina, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancta Anastasia, *R.* ora pro nobis.

✠. Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, *R.* orate pro nobis.

✠. Omnes Sancti et Sanctæ Dei, *R.* intercédite pro nobis.

✠. Propitius esto, *R.* parce nobis, Domine.

✠. Propitius esto, *R.* exaudi nos, Domine.

✠. Ab omni malo, *R.* libera nos, Domine.

✠. Ab omni peccato, *R.* libera nos, Domine.

✠. Ab ira tua, *R.* libera nos, Domine.

✠. A subitanea et improvisa morte, *R.* libera nos, Domine.

✠. Ab insidiis diaboli, *R.* libera nos, Domine.

✠. Ab ira et odio et omni mala voluntate, *R.* libera nos, Domine.

✠. A spiritu fornicationis, *R.* libera nos, Domine.

✠. A fūlgure et tempestate, *R.* libera nos, Domine.

✠. A flagello terræmōtus, *R.* libera nos, Domine.

✠. A peste, fame et bello, *R.* libera nos, Domine.

✠. A morte perpétua, *R.* libera nos, Domine.

✠. Per mysterium sanctæ Incarnationis tuæ, *R.* libera nos, Domine.

✠. Per adventum tuum, *R.* libera nos, Domine.

✠. Per nativitatem tuam, *R.* libera nos, Domine.

✠. Per baptismum et sanctum ieiunium tuum, *R.* libera nos, Domine.

✠. Per crucem et passionem tuam, *R.* libera nos, Domine.

✠. Per mortem et sepulturam tuam, *R.* libera nos, Domine.

✠. Per sanctam resurrectionem tuam, *R.* libera nos, Domine.

✠. Per admirabilem ascensionem tuam, *R.* libera nos, Domine.

✠. Per adventum Spiritus Sancti Parácliti, *R.* libera nos, Domine.

✠. In die iudicii, *R.* libera nos, Dómine.

✠. Peccatóres, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut nobis parcas, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut nobis indúlgeas, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut Ecclésiám tuam sanctám régere et conserváre dignéris, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdenes in sancta religióne conserváre dignéris, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles unívrsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, *R.* te rogámus, audi

nos.

✠. Ut mentes nostras ad cælestia desidéria érigas, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab æténa damnatióne erípias, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætéram donáre dignéris, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Ut nos exaudíre dignéris, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Fili Dei, *R.* te rogámus, audi nos.

✠. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, *R.* parce nobis, Dómine.

✠. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, *R.* exáudi nos, Dómine.

✠. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, *R.* miserére nobis.

✠. Christe, *R.* audi nos.

✠. Christe, *R.* exáudi nos.

✠. Kýrie, eléison.

R. Christe, eléison.

✠. Kýrie, eléison.

Pater noster, qui es in cælis,

sanctificetur nomen tuum: advēniat regnum tuum: fiat volūtas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum cotidiānum da nobis hodie: et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris:

ψ. Et ne nos inducas in tentationem:

℞. Sed libera nos a malo.

Psalmus 69 ut supra, 86.

ψ. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. ℞. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

ψ. Salvos fac servos tuos. ℞. Deus meus, sperantes in te.

ψ. Esto nobis, Dómine, turris fortitudinis. ℞. A fácie inimíci.

ψ. Nihil proficiat inimícus in nobis. ℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

ψ. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℞. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

ψ. Orémus pro Pontífice nostro N. ℞. Dóminus conservet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.

ψ. Orémus pro benefactóribus nostris. ℞. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tu-

um, vitam ætérnam. Amen.

ψ. Orémus pro fidélibus defúntis. ℞. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

ψ. Requíescant in pace. ℞. Amen.

ψ. Pro frátribus nostris abséntibus. ℞. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

ψ. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℞. Et de Sion tuére eos.

ψ. Dómine, exáudi orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

Secunda « Domine, exaudi » omittitur

ORATIO

Orémus.

DEUS, CUI próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecationem nostram, ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXÁUDI, quæsumus, Dómine, supplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

INEFFÁBILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœ-

nis, quas pro his merémur, erípias.

DEUS, QUI culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dirige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis æternæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

DEUS, A quo sancta desidéria, recta consília et iusta sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium sublata formidine, témpora sint, tua protectiône, tranquílla.

TRE IGNE Sancti Spíritus renes nostros et cor nóstrum, Dómine: ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

FIDÉLIUM, Deus, ómnium Cónditor et Redemptor, animábus famulórum famulárumque tuárum remissionem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur.

ACTIÓNES nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adiuvándo proséquare: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet vel futúrum iam exútos corpore suscepit, intercédentibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur.

PER Dóminum nostrum Jesum Christi, Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

ψ. Dómine, exáudi oratióne meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

ψ. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. **R.** Amen.

ψ. Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiéscent in pace. **R.** Amen.

Litaniæ de Sanctissimo Nomine Jesu

ψ. Kyrie, eleison. R. Christe, eleison. ψ. Kyrie, eleison.

ψ. Jesu, audi nos. R. Jesu, exaudi nos.

ψ. Pater de cælis, Deus, R. miserere nobis.

ψ. Fili, Redemptor mundi, Deus, R. miserere nobis.

ψ. Spiritus Sancte, Deus, R. miserere nobis.

ψ. Sancta Trinitas, unus Deus, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, Fili Dei vivi, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, Splendor Patris, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, candor lucis æternæ, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, rex gloriæ, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, sol justitiæ, R. misere-re nobis.

ψ. Jesu, Fili Mariæ Virginis, R. miserere nobis.

ψ. Jesu amabilis, R. miserere nobis.

ψ. Jesu admirabilis, R. misere-re nobis.

ψ. Jesu, Deus fortis, R. misere-re nobis.

ψ. Jesu, pater futuri sæculi, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, magni consilii angele,

R. miserere nobis.

ψ. Jesu potentissime, R. misere-re nobis.

ψ. Jesu patientissime, R. misere-re nobis.

ψ. Jesu obedientissime, R. misere-re nobis.

ψ. Jesu, mitis et humilis corde, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, amator castitatis, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, amator noster, R. misere-re nobis.

ψ. Jesu, Deus pacis, R. misere-re nobis.

ψ. Jesu, auctor vitæ, R. misere-re nobis.

ψ. Jesu, exemplar virtutum, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, zelator animarum, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, Deus noster, R. misere-re nobis.

ψ. Jesu, refugium nostrum, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, pater pauperum, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, thesaure fidelium, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, bone pastor, R. misere-re nobis.

ψ. Jesu, lux vera, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, sapientia æterna, R. miserere nobis.

ψ. Jesu, bonitas infinita, R. mi-

serere nobis.

✠. Jesu, via et vita nostra, *R.* miserere nobis.

✠. Jesu, gaudium Angelorum, *R.* miserere nobis.

✠. Jesu, rex Patriarcharum, *R.* miserere nobis.

✠. Jesu, magister Apostolorum, *R.* miserere nobis.

✠. Jesu, doctor Evangelistarum, *R.* miserere nobis.

✠. Jesu, fortitudo Martyrum, *R.* miserere nobis.

✠. Jesu, lumen Confessorum, *R.* miserere nobis.

✠. Jesu, puritas Virginum, *R.* miserere nobis.

✠. Jesu, corona Sanctorum omnium, *R.* miserere nobis.

✠. Propitius esto, *R.* parce nobis, Jesu.

✠. Propitius esto, *R.* exaudi nos, Jesu.

✠. Ab omni malo, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Ab omni peccato, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Ab ira tua, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Ab insidiis diaboli, *R.* libera nos, Jesu.

✠. A spiritu fornicationis, *R.* libera nos, Jesu.

✠. A morte perpetua, *R.* libera nos, Jesu.

✠. A neglectu inspirationum

tuarum, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per mysterium sanctæ Incarnationis tuæ, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per nativitatem tuam, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per infantiam tuam, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per divinissimam vitam tuam, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per labores tuos, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per agoniam et passionem tuam, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per crucem et derelictionem tuam, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per languores tuos, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per mortem et sepulturam tuam, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per resurrectionem tuam, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per ascensionem tuam, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per sanctissimæ Eucharistiæ institutionem tuam, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per gaudia tua, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Per gloriam tuam, *R.* libera nos, Jesu.

✠. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, *R.* parce nobis, Jesu.

✠. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, *R.* exaudi nos, Jesu.

✠. Agnus Dei, qui tollis pec-

cata mundi, *R.* miserere nobis, Jesu.

Ps. Jesu, *R.* audi nos. *Ps.* Jesu, *R.* exaudi nos.

Oremus.

DOMINE Jesu Christe, qui dixisti: Petite et accipietis; quærite, et invenietis; pulsate, et aperietur vobis: quæsumus, da nobis petentibus divinissimi tui amoris affectum, ut te toto corde, ore et opere diligamus, et a tua nunquam laude cessemus. Sancte Nominis tui, Domine, timorem pariter et amorem fac nos habere perpetuum: quia nunquam tua gubernatione destituis, quos in soliditate tuæ dilectionis instituis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Litaniæ de Sacratissimo Corde Jesu

Ps. Kyrie, eleison. *R.* Christe, eleison. *Ps.* Kyrie, eleison.

Ps. Jesu, audi nos. *R.* Jesu, exaudi nos.

Ps. Pater de cælis, Deus, *R.* miserere nobis.

Ps. Fili, Redemptor mundi, Deus, *R.* miserere nobis.

Ps. Spiritus Sancte, Deus, *R.* miserere nobis.

Ps. Sancta Trinitas, unus Deus, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, Filii Patris æterni, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, in sinu Virginis Matris a Spiritu Sancto formatum, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, Verbo Dei substantialiter unitum, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, majestatis infinitæ, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, templum Dei sanctum, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, tabernaculum Altissimi, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, domus Dei et porta cæli, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, fornax ardens caritatis, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, justitiæ et amoris receptaculum, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, bonitate et amore plenum, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, virtutum omnium abyssus, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, omni laude dignissimum, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, rex et centrum omnium cordium, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ et scientiæ, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, in quo habitat omnis plenitudo divinitatis, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, in quo Pater si-

bi bene complacuit, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, de cujus plenitudine omnes nos accepimus, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, desiderium collium æternorum, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, patiens et multæ misericordiæ, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, dives in omnes qui invocant te, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, fons vitæ et sanctitatis, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, propitiatio pro peccatis nostris, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, saturatam opprobriis, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, attritum propter scelera nostra, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, usque ad mortem obediens factum, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, lancea perforatum, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, fons totius consolationis, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, vita et resurrectio nostra, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, pax et reconciliatio nostra, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, victima peccatorum, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, salus in te speran-

tium, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, spes in te morientium, *R.* miserere nobis.

Ps. Cor Jesu, deliciæ Sanctorum omnium, *R.* miserere nobis.

Ps. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, *R.* parce nobis, Domine.

Ps. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, *R.* exaudi nos, Domine.

Ps. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, *R.* miserere nobis.

Ps. Jesu, mitis et humilis Corde. *R.* Fac cor nostrum secundum Cor tuum.

Oremus.

 OMNIPOTENS sempiterne Deus, respice in Cor dilectissimi Filii tui et in laudes et satisfactiones, quas in nomine peccatorum tibi persolvit, iisque misericordiam tuam petentibus, tu veniam concede placatus in nomine ejusdem Filii tui Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Litania Pretiosissimi Sanguinis D. N. Jesu Christi

Ps. Kyrie, eleison. *R.* Christe, eleison. *Ps.* Kyrie, eleison.

Ps. Jesu, audi nos. *R.* Jesu, exaudi nos.

✠. Pater de cælis, Deus, *R.* miserere nobis.

✠. Fili, Redemptor mundi, Deus, *R.* miserere nobis.

✠. Spiritus Sancte, Deus, *R.* miserere nobis.

✠. Sancta Trinitas, unus Deus, *R.* miserere nobis.

✠. Sanguis Christi, Unigeniti Patris Æterni, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, Verbi Dei incarnati, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, Novi et Æterni Testamenti, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, in agonia decurrens in terram, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, in flagellatione profluens, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, in coronatione spinarum emanans, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, in Cruce effusus, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, pretium nostræ salutis, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, sine quo non fit remissio, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, in Eucharistia potus et lavacrum animarum, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, flumen misericordiæ, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, victor dæmonum, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, fortitudo martyrum, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, virtus confessorum, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, germinans virgines, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, robur periclitantium, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, levamen laborantium, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, in fletu solatium, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, spes poenitentium, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, solamen morientium, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, pax et dulcedo cordium, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, pignus vitæ æternæ, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, animas liberans de lacu Purgatorii, *R.* salva nos.

✠. Sanguis Christi, omni gloria et honore dignissimus, *R.* salva nos.

✠. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, *R.* parce nobis, Domine.

✠. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, *R.* exaudi nos, Domine.

✠. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, *R.* miserere nobis.

✠. Redemisti nos, Domine, in sanguine tuo. *R.* Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Oremus.

 MNIPO TENS sempiterne Deus, qui unigenitum Filium tuum mundi Redemptorem constituisti, ac ejus sanguine placari voluisti: concede, quæsumus, salutis nostræ pretium ita venerari, atque a præsentis vitæ malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo lætemur in cælis. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Litanie Lauretanæ B. M. V.

✠. Kyrie, eleison. *R.* Christe, eleison. ✠. Kyrie, eleison.

✠. Jesu, audi nos. *R.* Jesu, exaudi nos.

✠. Pater de cælis, Deus, *R.* miserere nobis.

✠. Fili, Redemptor mundi, Deus, *R.* miserere nobis.

✠. Spiritus Sancte, Deus, *R.* miserere nobis.

✠. Sancta Trinitas, unus Deus, *R.* miserere nobis.

✠. Sancta Maria, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancta Dei Genitrix, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancta Virgo virginum, *R.* ora pro nobis.

✠. Mater Christi, *R.* ora pro nobis.

✠. Mater Ecclesiæ, *R.* ora pro nobis.

✠. Mater divinæ gratiæ, *R.* ora pro nobis.

✠. Mater purissima, *R.* ora pro nobis.

✠. Mater castissima, *R.* ora pro nobis.

✠. Mater inviolata, *R.* ora pro nobis.

✠. Mater intemerata, *R.* ora pro nobis.

✠. Mater amabilis, *R.* ora pro nobis.

✠. Mater admirabilis, *R.* ora pro nobis.

✠. Mater boni consilii, *R.* ora pro nobis.

✠. Mater Creatoris, *R.* ora pro nobis.

✠. Mater Salvatoris, *R.* ora pro nobis.

✠. Virgo prudentissima, *R.* ora pro nobis.

✠. Virgo veneranda, *R.* ora pro nobis.

✠. Virgo prædicanda, *R.* ora pro nobis.

✠. Virgo clemens, *R.* ora pro nobis.

✠. Virgo fidelis, *R.* ora pro nobis.

✠. Virgo potens, *R.* ora pro nobis.

✠. Speculum justitiæ, *R.* ora pro nobis.

✠. Sedes sapientiæ, *R.* ora pro nobis.

ψ. Causa nostræ lætitiæ, R. ora pro nobis.

ψ. Vas spirituale, R. ora pro nobis.

ψ. Vas honorabile, R. ora pro nobis.

ψ. Vas insigne devotionis, R. ora pro nobis.

ψ. Rosa mystica, R. ora pro nobis.

ψ. Turris Davidica, R. ora pro nobis.

ψ. Turris eburnea, R. ora pro nobis.

ψ. Domus aurea, R. ora pro nobis.

ψ. Fœderis arca, R. ora pro nobis.

ψ. Janua cæli, R. ora pro nobis.

ψ. Stella matutina, R. ora pro nobis.

ψ. Salus infirmorum, R. ora pro nobis.

ψ. Refugium peccatorum, R. ora pro nobis.

ψ. Consolatrix afflictorum, R. ora pro nobis.

ψ. Auxilium Christianorum, R. ora pro nobis.

ψ. Regina Angelorum, R. ora pro nobis.

ψ. Regina Patriarcharum, R. ora pro nobis.

ψ. Regina Prophetarum, R. ora pro nobis.

ψ. Regina Apostolorum, R. ora pro nobis.

ψ. Regina Martyrum, R. ora pro nobis.

ψ. Regina Confessorum, R. ora pro nobis.

ψ. Regina Virginum, R. ora pro nobis.

ψ. Regina Sanctorum omnium, R. ora pro nobis.

ψ. Regina sine labe originali concepta, R. ora pro nobis.

ψ. Regina in cælum assumpta, R. ora pro nobis.

ψ. Regina sacratissimi Rosarii, R. ora pro nobis.

ψ. Regina pacis, R. ora pro nobis.

ψ. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, R. parce nobis, Domine.

ψ. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, R. exaudi nos, Domine.

ψ. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, R. miserere nobis.

ψ. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix. R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus.

CONCEDE nos famulos tuos, quæsumus, Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessionem, a præsentis liberari tristi-

tia, et æterna perfrui lætitia. Per Christum Dominum nostrum.
R. Amen.

Litaniæ de S. Joseph

✠. Kyrie, eleison. *R.* Christe, eleison. ✠. Kyrie, eleison.

✠. Jesu, audi nos. *R.* Jesu, exaudi nos.

✠. Pater de cælis, Deus, *R.* miserere nobis.

✠. Fili, Redemptor mundi, Deus, *R.* miserere nobis.

✠. Spiritus Sancte, Deus, *R.* miserere nobis.

✠. Sancta Trinitas, unus Deus, *R.* miserere nobis.

✠. Sancta Maria, *R.* ora pro nobis.

✠. Sancte Joseph, *R.* ora pro nobis.

✠. Proles David inclita, *R.* ora pro nobis.

✠. Lumen patriarcharum, *R.* ora pro nobis.

✠. Dei Genetricis sponse, *R.* ora pro nobis.

✠. Custos pudice Virginis, *R.* ora pro nobis.

✠. Filii Dei nutricie, *R.* ora pro nobis.

✠. Christi defensor sedule, *R.* ora pro nobis.

✠. Almæ Familiæ præses, *R.* ora pro nobis.

✠. Joseph justissime, *R.* ora

pro nobis.

✠. Joseph castissime, *R.* ora pro nobis.

✠. Joseph prudentissime, *R.* ora pro nobis.

✠. Joseph fortissime, *R.* ora pro nobis.

✠. Joseph obedientissime, *R.* ora pro nobis.

✠. Joseph fidelissime, *R.* ora pro nobis.

✠. Speculum patientiæ, *R.* ora pro nobis.

✠. Amator paupertatis, *R.* ora pro nobis.

✠. Exemplar opificum, *R.* ora pro nobis.

✠. Domesticiæ vitæ decus, *R.* ora pro nobis.

✠. Custos virginum, *R.* ora pro nobis.

✠. Familiarum columen, *R.* ora pro nobis.

✠. Solatium miserorum, *R.* ora pro nobis.

✠. Spes ægrotantium, *R.* ora pro nobis.

✠. Patrone morientium, *R.* ora pro nobis.

✠. Terror dæmonum, *R.* ora pro nobis.

✠. Protector sanctæ Ecclesiæ, *R.* ora pro nobis.

✠. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, *R.* parce nobis, Domine.

✠. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, **R.** exaudi nos, Domine.

✠. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, **R.** miserere nobis.

✠. Constituit eum dominum domus suæ. **R.** Et principem omnis possessionis suæ.
Oremus.

DEUS, QUI ineffabili providentia beatum Joseph sanctissimæ Genetricis tuæ sponsum eligere dignatus es: præsta, quæsumus; ut quem protectorem veneramus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Orationes ante Communionem

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus. (Ps XLI, 2)

VENI, Domine, et noli tardare.

Actus Fidei

DEUS, firmiter credo te veraciter beato in sacramento altaris esse. Credo hoc corpus sanguinemque tuum, animam deitatemque tuam substantialiter et vere continere. Has veritates agnosco, hæc mirabilia credo,

illam potestatem quæ hæc fecit adoro, eadem potestas quæ « Fiat lux » dixit, et lux factus est. Deus quidem latens es, Deus Israël, salvator.

Actus Spei

REDEMPTOR meus, cum ad me venire et in me inhabitare dignes, quidne de tua largitate non expectes? Ideo me præsentio tibi confidentia viva quæ bonitas infinita tua inspirat. Cognoscis non solum desideria mea, sed etiam adimplere ea vult and

poteſt. Non ſolum me invocaſti, ſed etiam me promiſiſti, auxilium indulgens tuum. « Veni te ad me omnes qui laboratis, et onerati eſtis, et ego reficiam vos. » Ecce, Domine, invocationem indulgentem tuum accipio; ante te omnia deſideria mea, miſerias meas, cæcitatem meam pono, et ſine fruſtrationis timore ſpero fiduciaſter quod me habilitas uſque ad vitæ meæ finem in ſervitute tua perſeverare. « In te, Domine, ſperavi; non confundar in æternum. »

Actus Caritatis

« **Q**UEMADMODUM deſiderat cervus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te, Deus. Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum; quando veniam, et apparebo ante faciem Dei? » « Quid enim mihi eſt in cælo? et a te quid volui ſuper terram? » Cæci et crudi ſe falſo volatile deficiente huius mundi lætitia inebriant; mihi nullus a te in cælo terræ me adimplere poteſt. Veni, Agnus Dei, qui tollis peccata mundi! Veni, cordis mei dilecte! Carnis adorabilis et ſanguis pretioſe Salvatoris mei! Veni animam morboſam meam alere, confortare, vivificare! Deus cordis mei! Nec amem, nec quæ-

ram, nec cogitem ullum a te ſolus, tu ſolus enim conſolatio mea, theſaurus meus, lætitia mea, vita mea, omnia mea! « Cor meum et caro mea exultaverunt in Deum vivum. » Tu es, « Domine virtutum, rex meus, et Deus meus »! « Quis dabit mihi penſas ſicut columbæ, et volabo, et requieſcam »!

Actus Humilitatis

DEUS ſanctitatis! Quis ſum ut ad me venias? « Cæli non ſunt mundi in conſpectu ejus », et in corde meo habites? « Domine, non ſum dignus ut intres ſub tectum meum. » Indignitatis ſcientia exclamare me facit: « Exi a me, quia homo peccator ſum, Domine. » Sed mirabilis condeſcenſio amoris tui! Invocationis urgens me cohortatur et timores meas diffugit. « Ecce ego: vocaſti enim me. » Veni igitur, O Jeſu! Cor quod poſſidi a te vult poſſide! « Ecce qui elongant ſe a te peribunt ». Sed Deus meus, domus cordis mei tibi nimis arcta: illam dilata; ruitur: illam refac; peccato fœdata eſt: illam munda et purifica. Reſpice in me, et miſerere mei. Animam meam ſana, ad te enim peccavi! Teneræ miſericordiæ ad me veniat, et vivam! Domine, non ſum dignus ut in-

tres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea.

Actus Petitionis

SALVATOR adorabilis, « in quo sunt omnes thesauri sapientiæ et scientiæ absconditi », in quo « inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter », multa desideria mea cogita, et gratias quæ scis me ad voluntatem tuam in omnia faciendum necessitare mihi dona. Scis infirmitatem necessitatemque meam quam patior; in quanta magna mala demergor; quantum sæpe opprimor, temptor, conturbor, et fœdor. Ad te pro remedio venio. A te precor solatium et auxilium. Eum invoco qui omnia scit, pro quo omnia in me clara sunt, qui solus me confortare adjuvareque absolute potest. Scis bona quæ maxime necessito et quam pauper in virtutibus sum. Ecce, ante te pauper et nudus sto, gratiam tuam petens et misericordiam tuam implorans. Esurientem supplicem tuum pasce; frigorem meum igne amoris tui calefac; cæcitatem meam fulgore præsentiae tuæ illustra.

Oratio S. Thomæ Aquinatis

OMNIPOTENS sempiternus Deus, ecce accedo ad sacramentum unigeniti Filii tui, Domini nostri, Jesu Christi; accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ, pauper et egenus ad Dominum cæli et terræ.

Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lavare fœditatem, illuminare cæcitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem; ut panem Angelorum, Regem regum et Dominum dominantium, tanta suscipiam reverentia et humilitate, tanta contritione et devotione, tanta puritate et fide, tali proposito et intentione, sicut expedit salutem animæ meæ.

Da mihi, quæso, Dominici Corporis et Sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed etiam rem et virtutem sacramenti.

O mitissime Deus, da mihi Corpus unigeniti Filii tui, Domini nostri, Jesu Christi, quod traxit de Virgine Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, et inter ejus membra

connumerari.

O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuo contemplari: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti, Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Oratio S. Ambrosii

AD MENSAM dulcissimi convivii tui, pie Domine Jesu Christe, ego peccator de propriis meis meritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericordia et bonitate, accedere vereor et contremisco. Nam cor et corpus habeo multis criminibus maculatum, mentem et linguam non caute custoditam. Ergo, o pia Deitas, o tremenda majestas, ego miser, inter angustias deprehensus, ad te fontem misericordiæ recurro, ad te festino sanandus, sub tuam protectionem fugio; et quem Judicem sustinere nequeo, Salvatorem habere suspiro. Tibi, Domine, plagas meas ostendo, tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa et magna, pro quibus timeo; spero in misericordias tuas, quarum non est numerus.

Respice ergo in me oculis mise-

ricordiæ tuæ, Domine, Jesu Christe, Rex æterne, Deus et homo, crucifixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te; misere mei pleni miseriis et peccatis, tu qui fontem miserationis numquam manare cessabis.

Salve, salutaris victima, pro me et omnia humano genere in patibulo Crucis oblata. Salve, nobilis, et pretiose sanguis, de vulneribus crucifixi Domini mei Jesu Christi profluens, et peccata totius mundi abluens.

Recordare, Domine, creaturæ tuæ, quam tuo Sanguine redemisti. Pænitet me peccasse, cupio emendare quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitates et peccata mea; ut, purificatus mente et corpore, digne degustare merear Sancta sanctorum. Et concede, ut hæc sancta prælibatio Corporis et Sanguinis tui, quam ego indignus sumere intendo, sit peccatorum meorum remissio, sit delictorum perfecta purgatio, sit turpium cogitationem effugatio ac bonorum sensuum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficacia, animæ quoque et corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tuitio. Amen.

Orationes post Communionem

Aspirationes S.

Ignatii

ANIMA Christi, sanctifica me.
Corpus Christi, salva me.
Sanguis Christi, inebria me.
Aqua láteris Christi, lava me. Pás-
sio Christi, confórta me. O bone
Jesu, exáudi me. Intra tua vúlne-
ra absconde me. Ne permíttas
me separári a te. Ab hošte malí-
gno defénde me. In hora mortis
meæ voca me. Et jube me veníre
ad te, ut cum Sanctis tuis laudem
te in sæcula sæculórum. Amen.

Oblatio S. Ignatii

SUSCIPE, Dómine, univér-
sam meam libertátem. Ac-
cipe memóriam, intelléctum at-
que voluntátem omnem. Quid-
quid hábeo vel possídeo, mihi lar-
gítus es: id tibi totum restítuo,
ac tuæ prorsus voluntáti trado
gubernándum. Amórem tui so-
lum cum grátia tua mihi dones,
et dives sum satis, nec áliud quid-
quam ultra posco.

Oratio S. Thomæ

Aquinatis

GRATIAS tibi ago, Domine,
sancte Pater, omnipotens
æterne Deus, qui me peccatorem,
indignum famulum tuum, nul-

lis meis meritis, sed sola dignatio-
ne misericordiæ tuæ satiare digna-
tus es pretioso Corpore et Sangui-
ne Filii tui, Domini nostri Jesu
Christi. Et precor, ut hæc sanc-
ta communio non sit mihi reatus
ad poenam, sed intercessio salu-
taris ad veniam. Sit mihi armatu-
ra fidei et scutum bonæ volunta-
tis. Sit vitiorum meorum evacua-
tio, concupiscentiæ et libidinis ex-
terminatio, caritatis et patientiæ,
humilitatis et obœdientiæ om-
niumque virtutum augmentatio:
contra insidias inimicorum om-
nium, tam visibilium quam invi-
sibilium firma defensio; motuum
meorum, tam carnalium quam
spiritualium, perfecta quietatio:
in te uno ac vero Deo firma adhæ-
sio; atque finis mei felix consum-
matio. Et precor te, ut ad illud
ineffabile convivium me peccato-
rem perducere digneris, ubi tu,
cum Filio tuo et Spiritu Sancto,
Sanctis tuis es lux vera, satietas
plena, gaudium sempiternum, ju-
cunditas consummata et felicitas
perfecta. Per eundem Christum
Dominum nostrum. Amen.

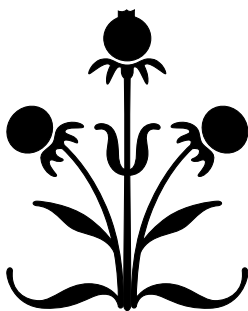
Oratio S. Bonaventuræ

TRANSFIGE, dulcissime Domine Jesu, medullas et viscera animæ meæ suavissimo ac saluberrimo amoris tui vulnere, vera serenaque et apostolica sanctissima caritate, ut langueat et liquefiat anima mea solo semper amore et desiderio tui, te concupiscat et deficiat in atria tua, cupiat dissolvi et esse tecum.

Da ut anima mea te esuriat, panem Angelorum, refectionem animarum sanctarum; panem nostrum cotidianum, supersubstantialem, habentem omnem dulcedinem et saporem, et omne delectamentum suavitatis. Te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriat et comedat cor meum, et dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ; te semper sitiatur fontem vitæ, fontem sapientiæ et scientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei.

Te semper ambiat, te quærat, te inveniat, ad te tendat, ad te perveniat, te meditetur, te loquatur, et omnia operetur in laudem et gloriam nominis tui, cum humilitate et discretione, cum dilectione, et delectatione, cum facilitate et affectu, cum perseverantia us-

que in finem; ut tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiæ meæ, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies et tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, portio mea, possessio mea, thesaurus meus, in quo fixa et firma et immobiliter semper sit radicata mens mea et cor meum. Amen.

Oratio ad D. N. J. C. Crucifixum

EN EGO, o bone et dulcissime
Jesu, ante conspéctum tu-

um génibus me provólvo ac máximo ánimí ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fidei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pæniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprimere; dum magno ánimí afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero ac mente contéplor, illud præ óculis habens, quod jam in ore ponébat tuo David Prophéta de te, o bone Jesu: Foderunt manus meas et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Actus Consecrationis Humani Generis Sacro Cordi Jesu Christi

a Leone XIII Papa, 1899

JESU Dulcissime, Redemptor humani generis, respice nos ad altare tuum humillime provolutos. Tui sumus, tui esse volumus; quo autem tibi conjuncti firmius esse possimus, en hodie sacratissimo Cordi tuo se quisque nostrum sponte dedicat. Te quidem multi novere numquam; te, spretis mandatis tuis, multi repudiarunt. Miserere utrorum-

que, benignissime Jesu, atque ad sanctum Cor tuum rape universos. Rex esto, Domine, nec fidelium tantum qui nullo tempore discessere a te, sed etiam prodigorum filiorum qui te reliquerunt: fac hos, ut domum paternam cito repetant, ne miseria et fame pereant. Rex esto eorum, quos aut opinionum error deceptos habet, aut discordia separatos, eosque ad portum veritatis atque ad uni-

tatem fidei revoca, ut brevi fiat unum ovile et unus pastor. Rex esto eorum omnium, qui in tenebris idololatriæ aut islamismi adhuc versantur, eosque in lumen regnumque tuum vindicare ne renuas. Respice denique misericordiae oculis illius gentis filios, quæ tamdiu populus electus fuit: et Sanguis, qui olim super eos invocatus est, nunc in illos quoque

redemptionis vitæque lavacrum descendat. Largire, Domine, Ecclesiæ tuæ securam cum incolumitate libertatem; largire cunctis gentibus tranquillitatem ordinis; perfice, ut ab utroque terræ vertice una resonet vox: Sit laus divino Cordi, per quod nobis parta salus: ipsi gloria et honor in sæcula. **R.** Amen.

Oratio ad D. N. Jesum Christum Regem

Pius Papa XI, 1923

DOMINE Jesu Christe, te confiteor Regem universalem. Omnia, quæ facta sunt, pro te sunt creata. Omnia jura tua exerce in me. Renovo vota Baptismi abrenuntians satanæ ejusque pompis et operibus et promitto me victurum ut bonum Christiā-

num. Ac potissimum me obligo operari quantum in me est, ut triumphant Dei jura tuæque Ecclesiæ. Divinum Cor Jesu, offero tibi actiones meas tenues ad obtinendum ut corda omnia agnoscant tuam sacram Regalitem et ita tuæ pacis regnum stabilia-
tur in toto terrarum orbe. Amen.

Index

- Actus Caritatis, 166
Actus Consecrationis Humani Generis Sacro Cordi Jesu Christi, 171
Actus Fidei, 165
Actus Humilitatis, 166
Actus Petitionis, 167
Actus Spei, 165
ad Completorium, 40, 57, 71, 83, 103, 119, 138
Ad Completorium Orandum, 7
ad Laudes, 25, 53, 67, 79, 97, 112, 132
ad Matutinum, 13, 42, 58, 71, 84, 103, 119
ad Nonam, 35, 56, 69, 82, 99, 116, 135
ad Primam, 29, 55, 68, 81, 99, 114, 135
ad Sextam, 33, 56, 69, 82, 99, 116, 135
ad Tertiam, 31, 56, 69, 82, 99, 116, 135
ad Vesperas, 37, 56, 69, 82, 99, 116, 135
Aliæ Horæ, 5
Ante Cenam, 148
Ante Prandium, 147
Antiphonæ Finales Beatæ Mariæ Virginis, 143
Aspirationes S. Ignatii, 169
Canticum B. Mariæ Virginis, 142
Canticum Zachariæ, 142
De Conclusionē Officii, 6
De Initio Officii, 4
Dominica, 13
Explicatio Regularum Rubricarumque, 3
Feria Quarta, 71
Feria Quinta, 84
Feria Secunda, 42
Feria Sexta, 103
Feria Tertia, 58
Hymnus Ambrosianus, 141
Itinerarium, 149
Laudes, 5, 6
Litaniæ Approbatæ, 151
Litaniæ de S. Joseph, 164
Litaniæ de Sacratissimo Corde Jesu, 159
Litaniæ de Sanctissimo Nomine Jesu, 157
Litaniæ Lauretanæ B. M. V., 162
Litaniæ Pretiosissimi Sanguinis D. N. Jesu Christi, 160

Litaniæ Sanctorum, 151

Matutinum, 4

Oblatio S. Ignatii, 169

Oratio ad D. N. J. C. Crucifixum, 171

Oratio ad D. N. Jesum Christum Regem, 172

Oratio S. Ambrosii, 168

Oratio S. Bonaventuræ, 170

Oratio S. Thomæ Aquinatis, 167, 169

Orationes ante Communionem, 165

Orationes post Communionem, 168

Post Cenam, 149

Post Prandium, 147

Preces in Prandiis et Cenis, 147

Prima, 5, 6

Psalmus I, 13

Psalmus 10, 18

Psalmus 100, 120

Psalmus 101, 121

Psalmus 102, 122

Psalmus 103, 123

Psalmus 104, 124

Psalmus 105, 126

Psalmus 106, 128

Psalmus 107, 130

Psalmus 108, 130

Psalmus 109, 37

Psalmus 11, 18

Psalmus 110, 37

Psalmus 111, 38

Psalmus 112, 38

Psalmus 113, 39

Psalmus 114, 56

Psalmus 115, 56

Psalmus 116, 56

Psalmus 117, 29

Psalmus 118, i, 30, 55, 69, 82, 99, 116, 135

Psalmus 118, ii, 31, 55, 69, 82, 99, 116, 135

Psalmus 118, iii, 31

Psalmus 118, iv, 32

Psalmus 118, ix, 35

Psalmus 118, v, 32

Psalmus 118, vi, 33

Psalmus 118, vii, 34

Psalmus 118, viii, 34

Psalmus 118, x, 36

Psalmus 118, xi, 36

Psalmus 119, 56

Psalmus 12, 19

Psalmus 120, 57

Psalmus 121, 69

Psalmus 122, 70

Psalmus 123, 70

Psalmus 124, 70

Psalmus 125, 70

Psalmus 126, 82

Psalmus 127, 82

Psalmus 128, 82

Psalmus 129, 83

Psalmus 13, 19

Psalmus 130, 83

Psalmus 131, 99

Psalmus 132, 100

- Psalmus 133, 41
 Psalmus 134, 100
 Psalmus 135, 101
 Psalmus 136, 102
 Psalmus 137, 116
 Psalmus 138, 116
 Psalmus 139, 117
 Psalmus 14, 19
 Psalmus 140, 118
 Psalmus 141, 118
 Psalmus 142, 112
 Psalmus 143, 135
 Psalmus 144, 136
 Psalmus 145, 137
 Psalmus 146, 137
 Psalmus 147, 138
 Psalmus 148, 27, 55, 68, 81, 99,
 114, 135
 Psalmus 149, 28, 55, 68, 81, 99,
 114, 135
 Psalmus 15, 20
 Psalmus 150, 28, 55, 68, 81, 99,
 114, 135
 Psalmus 16, 20
 Psalmus 17, 21
 Psalmus 18, 23
 Psalmus 19, 24
 Psalmus 2, 13
 Psalmus 20, 24
 Psalmus 21, 114
 Psalmus 22, 99
 Psalmus 23, 55
 Psalmus 24, 68
 Psalmus 25, 81
 Psalmus 26, 42
 Psalmus 27, 43
 Psalmus 28, 43
 Psalmus 29, 44
 Psalmus 3, 14
 Psalmus 30, 40, 44
 Psalmus 31, 46
 Psalmus 32, 46
 Psalmus 33, 47
 Psalmus 34, 48
 Psalmus 35, 50
 Psalmus 36, 50
 Psalmus 37, 52
 Psalmus 38, 58
 Psalmus 39, 59
 Psalmus 4, 40
 Psalmus 40, 60
 Psalmus 41, 60
 Psalmus 42, 67
 Psalmus 43, 61
 Psalmus 44, 62
 Psalmus 45, 63
 Psalmus 46, 64
 Psalmus 47, 64
 Psalmus 48, 65
 Psalmus 49, 65
 Psalmus 5, 54
 Psalmus 50, 53, 67, 79, 97, 112,
 132
 Psalmus 51, 66
 Psalmus 52, 71
 Psalmus 53, 29, 55, 68, 81, 99,
 114, 135
 Psalmus 54, 72
 Psalmus 55, 73
 Psalmus 56, 73
 Psalmus 57, 74
 Psalmus 58, 74

Psalmus 59, 75
 Psalmus 6, 14
 Psalmus 60, 76
 Psalmus 61, 76
 Psalmus 62, 26, 54, 67, 80, 97,
 113, 132
 Psalmus 63, 77
 Psalmus 64, 79
 Psalmus 65, 77
 Psalmus 66, 26, 55, 67, 80, 97,
 113, 132
 Psalmus 67, 78
 Psalmus 68, 84
 Psalmus 69, 86
 Psalmus 7, 15
 Psalmus 70, 86
 Psalmus 71, 87
 Psalmus 72, 88
 Psalmus 73, 89
 Psalmus 74, 90
 Psalmus 75, 91
 Psalmus 76, 91
 Psalmus 77, 92
 Psalmus 78, 95
 Psalmus 79, 96
 Psalmus 8, 16
 Psalmus 80, 103

Psalmus 81, 104
 Psalmus 82, 104
 Psalmus 83, 105
 Psalmus 84, 105
 Psalmus 85, 106
 Psalmus 86, 107
 Psalmus 87, 107
 Psalmus 88, 108
 Psalmus 89, 97
 Psalmus 9, 16
 Psalmus 90, 40
 Psalmus 91, 132
 Psalmus 92, 25
 Psalmus 93, 110
 Psalmus 94, 5
 Psalmus 95, 111
 Psalmus 96, 111
 Psalmus 97, 119
 Psalmus 98, 120
 Psalmus 99, 25, 120

Sabbato, 119

Symbolum Athanasium, 145

Tertia, Sexta, et Nona, 6

Vesperæ, 6

Colophon

This text was assembled from many sources, more specifically enumerated on the copyright page, and carefully proofread for correctness. It is set in EB Garamond 10/12 in the body, with headings and lettrines in Yannis Haralambous's Gothic fonts. The whole is processed by a variety of interlocking Unix scripts, managed by make and utilizing utilities such as sh, sed, and tr, before being compiled with the Lua^AT_EX document preparation system.

All tools used are free software.